

Juli 2024

Clubblad

MOBY DICK

Woordje van de voorzitter

Fré Van Poucke

Woordje van de duikschoolleider

Robby Vrancken

Wat maakt Moby Dick
bijzonder

Reisverslag Agay

Angst voor duiken

Duiken in de
Oosterschelde is uniek

Watersport in de spotlight

Sea Shepherd

Feitjes

Lievelingsduikplekje van
Ralf Balduck

Interview met Dany De
Wieuw

Grijze zeehond

Digi-duiken

Moby Nieuws

Duiktekens

Moby Wereldwijd

Moby Quiz

Inhoudstafel

Woordje van de voorzitter	06
---------------------------	----

Fré Van Poucke

Woordje van de duikschoolleider	07
---------------------------------	----

Robby Vrancken

Wat maakt Moby Dick bijzonder?	10
--------------------------------	----

Els Claeysens

Dagboek van een duikreis naar Agay	13
------------------------------------	----

Ann Cockx

Hoe over angst voor duiken heen komen	22
---------------------------------------	----

Tips & tricks

Duiken in de Oosterschelde is uniek 26

Waarom we allemaal wat meer in de Oosterschelde zouden moeten duiken

Watersport in de spotlight: onderwater rugby 31

Stef Gea

Sea Shepherd 34

Els Claeysens

Feitjes 39

Kleine wetenswaardigheden

Lievelingsduikplekje van een lid 49

Ralf Balduck

Interview met Dany De Wieuw 54

Stef Gea

Grijze zeehond 59

Kiki Vleeschouwers

Digi-duiken 65

Fré Van Poucke

Moby Nieuws 68

Nieuwtjes uit de club

Moby Wereldwijd 69

Moby Dick kom je overal tegen

Duiktekens

70

Stef Gea

Moby Quiz

71

Over welk lid hebben we het hier? / waddisda?

Clubblad MOBY DICK

Voorzitter
Fré Van Poucke

Ondervoorzitter
Roy van Doorn

Duikschoolleider
Robby Vrancken

Secretaris Duikschool
Karin Van Dingenen

Secretaris
Nicky De Wit

Penningmeester
Jan Boeye

Feestbestuur
Peter Smets

Materiaalmeester
Patrick Bogaert

Communicatie
Els Claeysens

Verantwoordelijke Innovatief Sporten (VIS)

Stef Gea

WOORDJE *van de* VOORZITTER

Welkom in ons 2e clubblad van dit jaar ! Bedankt aan iedereen die heeft meegewerkt om er weer een mooie editie van te maken.

Nu het zwembadseizoen weer achter ons ligt is het misschien een goed moment om even terug te kijken op het afgelopen seizoen zonder te veel in het vaarwater van onze duikschoolleider te gaan. In een vzw zijn er een heleboel mensen die zich gedurende het ganse jaar inzetten om ervoor te zorgen dat iedereen zijn duikhobby kan uitoefenen, kan bijleren en genieten van de nodige randactiviteiten. Het meeste plezier doe je die mensen door deel te nemen en enthousiast te zijn! Dus: kom trainen, doe mee met de clubduiken, uitstappen, kruip eens in je pen voor een artikeltje, ...

Dit gezegd zijnde ... we zijn met een leuke groep voor ons bezoek aan het Verdrongen Land er kunnen eventueel nog een vijftal mensen mee. Ook voor de Titan Swim zijn er nog 2 plaatsen.

Op de trainingen waren we meestal met een 20-tal. Hopelijk zien we jullie allemaal terug in September EN (hopelijk) in de nieuwe cafetaria. We hebben een grote en enthousiaste groep beginners. Daar zijn we uiteraard ook blij mee, hopelijk blijven jullie nog vele jaren bij de club.

De nieuwe locatie van het Sinksenkamp was ook een aangename meevaller.

Misschien ook al even vooruit kijken : noteer alvast de **BBQ duik 24/8** (meer details volgen), de laatste palmmaandag aka de **MC Cava-duik 26/8**. Ook al veel zin in de clubreis dit jaar naar **Bali** tijdens de herfstvakantie. Het Ardennen weekend 31/1 zit zo goed als vol dus wil je nog mee hoor dan even bij Peter.

Veel leesplezier met dit clubblad en hopelijk tot deze zomer op een van onze activiteiten en anders tot in September in het zwembad. Geniet van de zomer en mooie en veilige duiken !

Frederik Van Poucke

WOORDJE *van de* DUIKSCHOOLLEIDER

Onze club bestaat uit bezige
bijen, dat is zeker ...

namelijk met succes en met de vingers in de neus het hoogste technische duikbrevet behaald, namelijk het 4*D-brevet. Zoals gewoonlijk hebben we de organiserende club, deze keer Calypso uit Heist-op-den-berg, overdonderd met onze massale aanwezigheid. Zoals steeds weer leuk om zien dat de hele club meeleeft op dergelijke momenten. Het is ook duidelijk dat Max de Nieuwsbrieven zeer aandachtig leest, want het artikeltje over het examen eindigde met: "Binnenkort ook AI?". Wel, ondertussen is hij ingeschreven en heeft hij ook al enkele proeven afgelegd. Goe bezig Max!

Nog in april hebben onze leden zich weer van hun meest enthousiaste kant laten zien en hebben we onze sponsor Scuba Services een

Beste Moby Dickers,

Deze keer heb ik de eer om het woordje neer te pennen voor ons splinternieuw clubblad. En er valt wel wat te zeggen vanuit de duikschool! Met enige trots mag ik zeggen dat, ondanks dat ons lustrum jaar achter de rug is, het dit jaar een ware lust voor het oog is om te zien dat er zoveel brevetten worden behaald! Onze club bestaat uit bezige bijen, dat is zeker...

Het is reeds vermeld in de Nieuwsbrief van april, maar toch verdient Max ook hier nog eens een eervolle vermelding. Op 10 april heeft hij

handje en een vin geholpen met de Scubapro Testing Days aan de Put van Ekeren. Het was wat frisjes, maar het zonnetje was er wel. Met een foodtruck en een mobiele tap kon het niet anders dan een leuke dag worden! Nogmaals bedankt aan alle leden die de handen uit de mouwen hebben gestoken of gewoon eens zijn komen zien.

De maand mei begon alvast feestelijk met de eerste duik van Patrick sinds 2017 en hij heeft er ondertussen alweer enkele mogen bijschrijven in zijn logboekje. Dikke chapeau!

De laatste maanden in het zwembad werd ook nog druk getraind in het middelste vak, bij de kandidaat 2*D. Terwijl ik thuis braaf babysit was voor ons kleintje, hebben Tom, Els en Tina met succes het zwembad examen afgelegd. Ook zij zijn weer dichterbij dat volgende sterretje.

Over sterretjes gesproken, het Sinksenkamp was één en al een sterrenfeest. Nadat Lynn hen voorging, hebben Myrthe en de overige

“Ellekes” er collectief voor gezorgd dat Peter, Luc en ikzelf werkloos waren voor de rest van het zwembadseizoen! Lynn, Lania, Larissa en Myrthe: proficiat met jullie eerste brevet en op naar het volgende brevet. Het was ook leuk om zien dat dit jaar een hele ploeg nieuwelingen aanwezig was!

Uiteraard waren ook de anciens trouw op post om onze nieuwelingen zowel boven als onder water te begeleiden op onze jaarlijkse Hoogmis. Eén specifiek lid werd nadrukkelijk in de bloemetjes gezet. Dany is namelijk 40 jaar lid van Moby Dick! Dit konden we uiteraard niet aan ons voorbij laten gaan! Fre overhandigde haar dan ook een welgemeende attentie vanwege de hele club. Verder in dit clubblad kan je een interview terugvinden met Dany!

Vier maal 1*D behaald in mei, dus dacht onze Voorzitter: ik kan dat allemaal ineens, dus zo gezegd zo gedaan. Op 3 juni organiseerde onze club het examen 4*D in ons zwembad voor Fre en andere kandidaten van over heel Vlaanderen zo leek het. Ook hier waren de supporters massaal aanwezig en mochten we het kot op stellen zetten in Mariënborgh toen Fre zijn naam hoorde bij de geslaagden. Dikke proficiat Fre voor die welverdiende 4e ster erbij!

Ondertussen hebben we de vrijdag-trainingen vervangen door vrijdagen aan de Put, waar we elke vrijdag een nieuw thema hebben aangesneden waar we toch de aandacht op wilden vestigen. Van kompaslezen, tot OSB-gebruik en redden. Alles kwam aan bod en de opkomst was steeds zeer behoorlijk!

Tussendoor hebben we allemaal nog op de "goei" gestemd en terwijl de dames en heren politici hun borst natmaken om die postjes te pakken, maken wij in juli onze BBB nat met palmen in de put. Te vermoeiend voor mij, maar ik ben blij dat ook hier steeds veel leden op afkomen!

De zomervakantie is ook weeral begonnen en dit is het uitgelezen moment om te duiken, gewoon voor de fun of om die laatste proefjes af te leggen voor die volgende begeerde ster! Laat gerust een berichtje achter in de WhatsApp groep "Moby Dick Dive Buddies" als je een buddy zoekt en hou zeker de kalender en uw mailbox in de gaten voor de volgende clubduiken!

Als ik zo terugkijk op wat ik net heb neergepend, met het aantal brevetten dat is behaald, de examens die zijn afgelegd en de gemotiveerde bende Moby Dickers die keer op keer komen supporteren, kan ik met een gerust hart zeggen: "Het gaat goed met Moby Dick"!

Veel leesplezier met wederom een goedgevuld clubblad en een prettige vakantie allemaal!

Duikschoolleider

Robby Vrancken

WAT MAAKT

Moby Dick

Dick
BIJZONDER?

Waarom kiezen onze leden voor Moby Dick? En waarom blijven ze (of niet) hun leven lang lid? Is het de vriendschap tussen de leden? Is het de clubsfeer? Zijn het de clubactiviteiten, de duiken, de trainingen, ...?

Wat doen we als bestuur/monitors goed? Wat doen we minder goed? Zouden jullie bepaalde zaken anders aanpakken?

Er zijn veel duikclubs in het Antwerpse, dus waarom zouden potentiële duikers voor een opleiding bij Moby Dick kiezen? Wat maakt onze club bijzonder? Of waar willen we vooral gekend om zijn? Vraag het aan 10 leden en je krijgt 20 verschillende antwoorden ..., maar het blijft wel een belangrijke vraag.

Zonder leden is er geen club, zoveel is zeker. Je hebt grote clubs, kleine clubs, clubs er ergens tussenin. De eerste vraag is dus vooral: hoe groot willen we worden/blijven? Want alles heeft voor- en nadelen. Veel leden zorgen ervoor dat het lidgeld betaalbaar blijft, want een zwembad afhuren blijft een grote kost (andere grote kosten zijn het Nelos lidgeld en het onderhoud van het materiaal) voor een club. En waar onze leden het wel allemaal over eens zijn, is het feit dat het fijn is dat je 2x per week kan komen trainen. Want iedereen heeft de dag van vandaag wel meerdere interesses/hobby's en op die manier lukt het de meesten van ons wel om toch regelmatig eens het zwembad te kunnen induiken. Het gevolg is dat het soms rustig is in het zwembad, maar soms ook wel (te) druk (voor sommigen). Maar Moby Dick zou Moby Dick niet zijn als daar ook geen oplossingen voor gevonden worden. Is er een bepaalde groep bezig met protocol training, dan vangen de andere groepen diegenen die daar niet mee meetrainen wel op. Heeft iemand een probleem met apneas, dan wordt er wel eens een speciale apnea training gegeven waar ook anderen aan mee kunnen doen. Communicatie is daarbij belangrijk, dus laat je monitor zeker weten waar je op welk moment wel eens behoefte aan hebt. Wil je nog eens oefenen met de fles, wil je vooral ook wel eens een fysieke training, of ondervind je een bepaald probleem bij het duiken en wil je daar tijdens de training wel eens extra op oefenen? Laat het je monitor dan zeker weten en wie weet kunnen ze dan wel eens een speciale les inlassen!

We zien dat we op sommige clubduiken heel wat leden bij elkaar krijgen, soms is er bijna niemand. Hoe zouden wij jou kunnen overtuigen om samen met ons een duikje te doen? Is het moeilijk om je vrij te maken in een weekend door de activiteiten van de kinderen of andere hobby's? Vind je het te ver rijden? Vind je het water te koud? Denk je dat er niets te zien valt in de Oosterschelde? Of is het nog iets helemaal anders? Wil je alleen maar komen als er parallel ook activiteiten zouden zijn voor de andere familieleden die dan mee zouden kunnen komen? Wil je alleen maar zover rijden als je daarna ook met andere leden iets kan drinken of eten? Is het jou alleen maar te doen om de zwembadtrainingen? Of wil je enkel in warm water duiken? Hoe meer we van jullie te weten komen, hoe meer we kunnen proberen bepaalde dingen te organiseren waar jullie dan graag aanwezig op zijn. Dus spreek ons zeker even aan als je ideeën hebt of iets wilt melden.

Als we kijken met hoeveel jullie aanwezig waren op het Sinksenkamp, dan kunnen we alleen maar blij zijn met leden zoals jullie! Alle nieuwe kandidaten hebben ondertussen hun 1*D brevet gehaald en genoten van de duikjes in de Oosterschelde. Er werden banden gesmeed, plannen gemaakt, doelen besproken, ... Niet alleen de leden onderling hebben banden gesmeed, ook de familieleden en zeker de kinderen hebben elkaar gevonden. Wat me wel opviel is dat vooral de kinderen van onze brandweerlieden toch wel heel geobsedeerd waren door de takjes en de kaarsen op de camping. Er was dan wel geen kampvuur dit jaar, maar op een of andere manier waren er toch altijd wel vlammen aanwezig. Zou het in de genen zitten en is de toekomst van de brandweer verzekerd?

Hopelijk blijft ook de toekomst van Moby Dick verzekerd en blijven jullie allemaal even enthousiast in de toekomst! Misschien ken je nog wel mensen die ook wel eens een initiatie willen volgen? Wij kijken er alvast naar uit om samen met jullie vele activiteiten, duikjes, trainingen, ... te blijven doen en nieuwe leden te blijven verwelkomen.

Fls Claeyssens

Communicatie

VERGEET JE MOBY DICK WINDJACK NIET TE BESTELLEN BIJ PETER

MOBY DICK

Softshell vesten dames of heren:

- Waterafstotend
- Winddicht
- Ademend
- Open manchet
- Zij- en borstzakken met ritssluiting
- Zachte, zeer rekbare stof
- Ophanglus
- Microfleece binnenkant zorgt voor extra warmte

R121F - WOMENS
CLASSIC SOFT SHELL
JACKET

Measures in CMS

TO FIT APPROX. SIZE	SIZE	S	M	L	XL	2XL	TOL +/-
	UK	10	12	14	16	18	
	EURO	36	38	40	42	44	
A	1/2 CHEST AT UNDERARM SEAM - LAY JACKET FLAT	54	56	58	60	62	1
B	BACK LENGTH	66	68	70	72	74	1
C	SHOULDER / SLEEVE LENGTH (TAKEN FROM SIDE NECK SEAM)	70	72	74	76	78	1

R121M - MENS CLASSIC SOFT
SHELL JACKET

Measures in CMS

TO FIT APPROX. CHEST	SIZE	S	M	L	XL	2XL	3XL	4XL	TOL +/-
	UK	38	41	44	46	48	50	52	
	EURO	48	50	54	56	58	60	62	
A	1/2 CHEST AT UNDERARM SEAM - LAY JACKET FLAT	56.5	59	62	64	66	68	70	1
B	BACK LENGTH	70	72	74	76	78	80	82	1
C	SHOULDER / SLEEVE LENGTH (TAKEN FROM SIDE NECK SEAM)	79	81	83	85	87	89	91	1

DAGBOEK VAN EEN DUIKREIS NAAR AGAY

Als de (nieuwe) redactrice van ons clubblad heel lief vraagt of je over je geplande duiktripje naar Zuid-Frankrijk een verslagje wil schrijven, kan je geen nee zeggen, vooral niet omdat je als oude redactrice weet hoe moeilijk het is om voldoende materiaal bijeen te sprokkelen. Maar dan komt het probleem, hoe begin je er aan? Hoe maak je van een reis waar de dagen samen te vatten zijn als “eten-duiken-eten-duiken-aperitieven-eten-slapen” een boeiend epistel? Hieronder een poging om de leukste, mooiste, spannendste momenten onder woorden te brengen.

Verslag: Ann Cockx

Foto: Photo aérienne de Agay (survoldefrance.fr)

Dag 1 – Vertrek

Vier duikers gaan op reis en nemen mee....veel. Na een spelletje professionele Tetris door Hans, heeft alles een plekje gekregen en kunnen we op weg. Het is 6u in de ochtend wanneer we aan onze lange autorit beginnen... Agay here we come!

Na een al bij al vlotte rit met de nodig stops voor een plasje, een koffie, een ijsje komen we rond 20u30 aan op onze bestemming camping “Les Rives de l’Agay”. We installeren ons in huisje nr 101 en halen pizza. Ons eerste avondmaal op ons terras, de vakantie is nu echt begonnen.

Dag 2 – Afbraakwerken en eerste duikje

De nodige afspraken met onze schipper Eddy De Vliegheer zijn gemaakt. In de namiddag doen we een eerste rustig duikje. Zo kunnen we terug wennen aan het duiken in de Middellandse zee. En hebben we vooral tijd om eerst naar de supermarkt te gaan. Vier duikers zijn op vakantie in Frankrijk en eten en drinken... veel.

En dan is het zover, tijd om te doen waarvoor we vooral naar hier gekomen zijn. We hijsen ons in ons duikpak en dat gaat vlot. Tot de leuning van het terras beslist om samen met mij naar beneden te vallen. Daar lig ik dan, half in duikpak een meter lager dan waar ik daarnet nog stond. De schade is gelukkig beperkt, zowel aan mij als aan de leuning.

Enkele schaafwonden en blauwe plekken mogen mee aan de duik beginnen. Een rustige duik op Fer à Cheval waar we de klassieke bewoners van de Middellandse zee tegen komen: langoesten, gaffelkabeljauw, murenes, luipaardslakken, verschillende draadslakken en ontelbare scholen kleine visjes.

Duikje wordt gelogd en de eerste aperitief is een feit. Ook de leuning van het terras wordt hersteld, buiten enkele wondjes op mijn arm, hier er daar een blauwe plek en een paar pijnlijke spieren is er niets meer dat herinnert aan mijn ongeplande droge duik.

Dag 3 – Hans is jarig

Vandaag hebben we een feestvarken onder ons, Hans mag een extra kaarsje uitblazen. Helaas zijn de windgoden ons niet goed gezind, ze blazen te hard waardoor we niet kunnen duiken. We zoeken dan maar een alternatief en laten ons onderdompelen in de theorie van het scooterduiken, de eerste stap naar het brevet Technisch Scooter Duiker. Eddy is niet alleen onze schipper deze vakantie maar ook onze scooter-instructeur.

Na de theorie volgen de verhalen bij een glaasje rosé en maken we plannen voor de duiken en vaardigheden die we met de scooter moeten afleggen. Ik vind het allemaal best een beetje spannend.

's Avonds gaan we op restaurant om de verjaardag van Hans op gepaste wijze te vieren. De jarige gaat voor schorpioenvis, hij wil immers weten hoe die vis die je hier zo goed als op elke duik wel een paar keer tegenkomt, proeft. En het verdict is: lekker. De rest van het gezelschap smult van een soort Bouillabaisse en evenzeer onder de indruk. Een dessertje sluit de gezellige avond af.

Dag 4 – Mijn 900ste duik en eerste scooterduik

Voor mijn 900ste duik varen we naar Banc des Vieilles, een prachtige maar diepe duikstek. Hier komt onze GND-opleiding goed van pas. Samen met Inge geniet ik op 60m van het prachtige landschap vol gorgonen. Helaas gaat de tijd op die diepte precies veel sneller en wanneer de fles half leeg (of vol) is, is het tijd om op te stijgen. Ik ben blij met mijn jubileumduik.

In de namiddag staat de eerste scooterduik op het programma. We vallen overboord en beginnen er aan. Het is even wennen in het begin maar eigenlijk gaat dat best wel vlot. We volgen Eddy rond duikstek Les Pyramides. Met zo'n scooter leg je toch wel een veel grotere afstand af dan al palmend. Dit keer heb ik wel minder oog voor de fauna en flora en ben ik meer bezig met de scooter en de vaardigheden die we moeten afleggen. Toch zie ik nog een grote tandbaars zwemmen.

Dag 5 – Motorproblemen

De dag begint volgens hetzelfde stramien. In de voormiddag doen we een diepe duik naar 60m, in de namiddag staat er een ondiepere op het programma. 's Morgens maken we een heel mooie wandeling in de tuin (duikstek Le Jardin).

Het plan voor de namiddag is om naar Lion de Mer te varen om daar de laatste vaardigheden af te leggen met de scooter. Alleen wil de boot van Eddy niet meewerken. Onderweg begint de motor te sputteren, valt enkele keren stil en besluit dan om er mee te stoppen. Daar dobberen we dan ergens op de Middellandse Zee. Maar geen nood, een telefoontje en Harry Engelen, een andere Belgische duiker die al jaren enkele maanden per jaar op de camping verblijft, komt ons helpen. Iets later is Harry er met zijn boot. Omdat we nog niet gedoken hebben, wil hij ons nog niet onmiddellijk op sleeptouw nemen. Hij blijft in de buurt zodat we onze geplande scooterduik op een weliswaar andere duikstek kunnen doen. We slepen, stijgen, dalen, zijn duikleider, laten de scooter naar de oppervlakte gaan aan de OSB... na de duik stappen we over op de boot van Harry en start de sleeptocht. Voor de volgende dagen kunnen we met Harry meeduiken tot de boot van Eddy hersteld is.

Dag 7 – Nachtelijk onweer

's Nachts worden we getraakteerd op een hevig onweer. Donder, bliksem, regen.... Zo gaat het enkele uren door. Wanneer het tijd is om op te staan regent het niet meer, maar de gevolgen laten zich zien. De kabbelende, blauwe rivier is een bruine, sterk stromende waterloop geworden die takken, boomstronken en ander natuurlijk afval meesleurt. De Nelos-boten hebben de nacht goed doorstaan maar aan de overkant van de rivier liggen er enkele boten bijna op het droge door de aanvoer van takken en boomstronken.

Na overleg met onze schipper Harry besluiten we enkel in de namiddag te gaan duiken zodat het meestal afval zich kan verspreiden en er geen gevaar is voor de boot.

We duiken op Sec Ginette, een plek naar 60m. Dit keer nemen we niet enkel onze stage mee maar ook de scooter. Je sleurt heel wat materiaal mee en ik voel me net een kerstboom met heel veel versiering. Onder water heb je gelukkig weinig last van al die dingen die aan je jacket hangen. Door de scooter leggen we een grote afstand af, maar eerlijk gezegd zie ik veel minder dan met een "gewone" duik. Misschien heeft dit ook wel te maken met het feit dat mijn buddy Koen en ik de minst mooie kant van de sec hebben gedaan. Tja, als je nog nooit op de plek hebt gedoken, weet je niet altijd welke richting je uit moet om het mooiste deel te zien.

Dag 9: Op bezoek bij Medusa

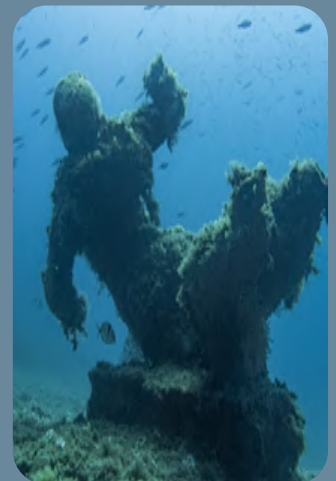
Vandaag duiken we op Sec Méduse, opnieuw een plekje waar we nog nooit geweest zijn. Maar dit keer moeten Inge en ik moeite doen om onze ontspanner niet uit onze mond te laten vallen van verbazing: wat is dit een prachtige duikplaats!

We zijn onder de indruk van het landschap: de gorgonen zijn groot en niet beschadigd, vele medusahoofden zijn te spotten, we zien ook tandbaarzen, galathea, schorpioenvissen, naaktslakken en ontelbare scholen vis. Vél te vroeg moeten we terugkeren naar de oppervlakte.

Dag 11: Een rondje Lion de Mer

Van de laatste scooterduik wil ik er een maken waar ik iets aan heb. Ik spreek af met Anja Aerts en Glenn Tessens die ook op de camping verblijven en ervaren scooterduikers zijn. Zij nemen Koen en mezelf op sleeptouw rond Lion de Mer. Voor de leden onder ons die de zeestage (van ver of dicht) hebben meegemaakt, is deze plek gekend als de plek waar enkel gedoken wordt als het weer te slecht is om ergens anders naartoe te varen. Vermits een boot zich rond dit rotseilandje steeds ergens uit de wind kan leggen. Ten onrechte heeft deze plaats daardoor een “slechte” naam. Het is wel degelijk een heel mooie plaats met op een bepaalde plek een muur vol met bloedkoraal. Ik heb op deze plek al gedoken zowel met de stage als op vakantie, maar vandaag verkennen we hem met scooter. En wat niet lukt als palmend (toch niet in open circuit met een 15 liter fles), lukt zonder problemen met de scooter: we varen (als je duikt met een scooter wordt dit varen genoemd) het hele eiland rond zonder de minste inspanning. Ik kom dus op plaatsen waar ik nog niet geweest ben. We zien zelfs een standbeeld: La Vierge (zoek de legende van Lion de Mer even op voor het verhaal er achter).

Dag 12: Laatste duik

Voor onze laatste duik gaan we terug naar Banc des Vieilles in de hoop een Mola Mola te spotten. Vorig jaar werden er op deze plek heel veel waargenomen. De kans op een ontmoeting is echter niet zo groot want het water is nog niet warm genoeg. Onze maanvis komen we niet tegen maar we genieten van onze duik waarop we zelfs een tak zwart koraal spotten. Een mooie duik als afsluiter van een leuke vakantie. In de namiddag houden we ons bezig met duikgerief spoelen en laten drogen, inpakken, ijsje eten, laatste aperitiefje op het terras en afscheid nemen van onze twee fantastische schippers Eddy en Harry.

Dag 1 – 12: aperitieven

Op duikreis in Frankrijk is er een ding, naast duiken, dat absoluut niet mag ontbreken en dat is aperitieven. En dat gebeurt in alle vormen. Een bescheiden aperitief na duik 2 op de boot met een bekertje rosé, een pintje, een zakje chips en wat droge worstjes. Een iets uitgebreidere aperitief op het terras van ons huisje met een gin tonic, mojito, dark and stormy of pastis en een iets groter assortiment aan hapjes. Of een aperitief bij vrienden enkele bungalows verder waardoor na enkele flessen rosé en voldoende hapjes de avond al zo ver gevorderd is dat de aperitief ook het avondeten is geworden.

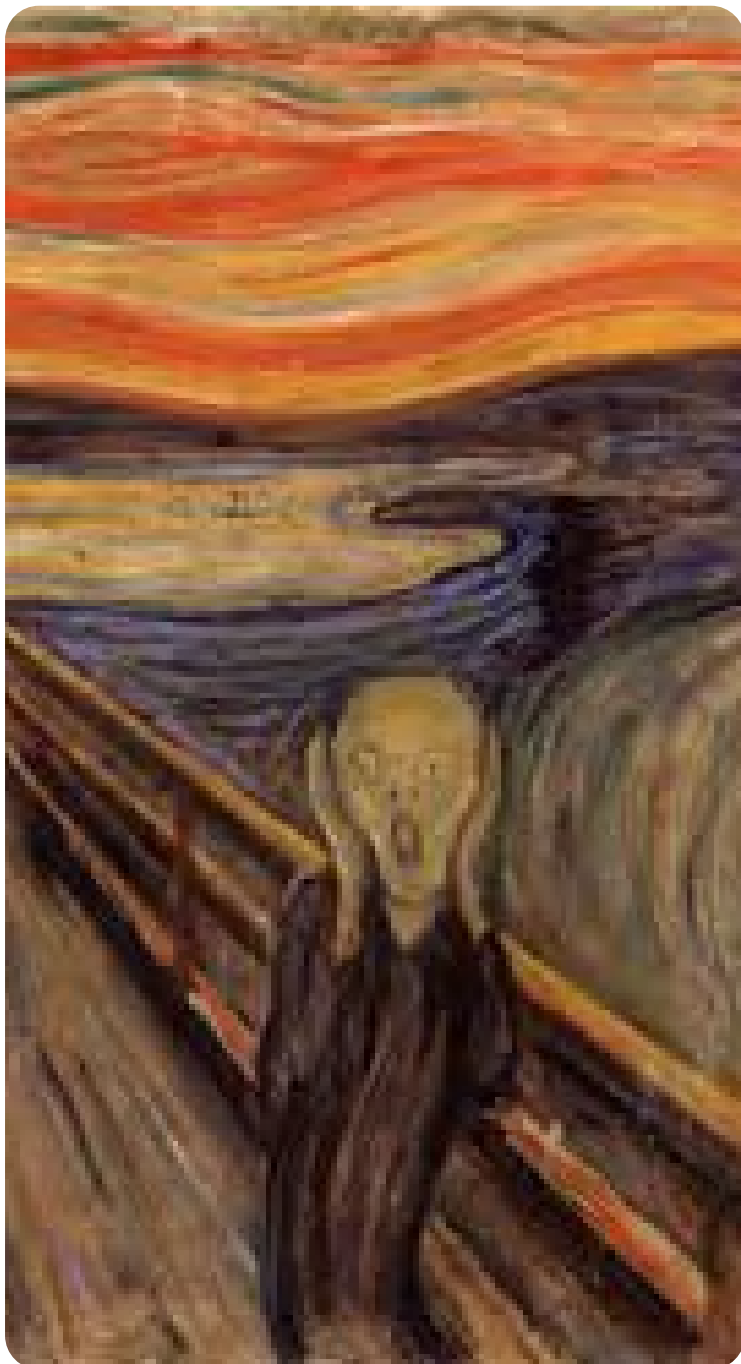
Dag 13: terugrit

Belgium, here we come. Met een auto die nog voller lijkt dan op de heenrit start onze reis om 6u15. De lange rit gaat ontzettend vlot. Een laatste stop bij Hans waar mijn auto staat, bagage overladen en dan het laatste stukje. Home sweet home. Ik word begroet door twee katten die, hoewel heel goed verzorgd door mijn vader, blij zijn om mij te zien. Toch twee wezens die blij zijn dat de vakantie voorbij is.

HOE OVER ANGST VOOR DUIKEN HEEN KOMEN

VERSLAG: ELS CLAEYSSENS
BRONVERMELDING: BLOG.PADI.COM

Duiken is een leuke manier om even uit de dagelijkse sleur te stappen. En zelf zou je ook niets liever willen dan het water in te duiken en op verkenning gaan met je buddy. Alleen heb je één probleem: hoe kom je over die angst heen?

Angst is normaal en behoedt ons allemaal voor gevaar, maar toch kan het ons plezier bij minder dreigende situaties in de weg staan.

De eerste stap om je angst voor duiken te overwinnen, is jezelf de vraag stellen waarom je angst hebt van duiken. Of waarom raak je in paniek als je gaat duiken? Of op welk moment raak je uit balans? Is het door het slechte zicht? Heb je hoogtevrees (of dieptevrees)? Schrik je van de schichtige bewegingen van de dieren? Of spelen er nog andere dingen mee?

Wees bij het beantwoorden van deze vragen zo nauwkeurig mogelijk want je moet precies uitzoeken waar je bang voor bent voordat je de beste manier vindt om die angst te overwinnen.

Hoe wordt angst voor duiken genoemd?

Er is niet één woord voor duikangst, maar er zijn heel veel woorden die eraan gerelateerd zijn, zoals *fobie*, *claustrofobie* (de angst voor besloten ruimtes), *bathofobie* (angst voor diepte), of zelfs *submechanofobie* (angst voor gezonken objecten). De fobie die het dichtst bij duiken ligt is *thalassofobie* (intense angst voor grote en/of diepe waterlichamen zoals oceanen, zeeën en meren). *Aquafobie* is de bredere angst voor water, waaronder ook een plas of een bad valt.

Maar het kan ook zijn dat je angst hebt voor specifieke duikvaardigheden, zoals je masker leegmaken, je oren klaren of van een boot afspringen.

Ken de feiten

Onzekerheid versterkt angsten. Stel jezelf vragen en onderzoek de feiten achter wat eng lijkt en waarschijnlijk realiseer je je dan dat het allemaal minder bedreigend is dan dat je dacht. Er gaan veel verhalen rond over duiken en het waterleven die niet waar zijn. Als je die fabeltjes ontrafelt, kan dat helpen je angsten weg te nemen.

Een algemene fobie is die voor haaien (*galeophobia*). Belangrijk is jezelf te

realiseren dat haaien een slecht imago hebben gekregen door films uit Hollywood (zoals *Jaws* uit de jaren 80). Als je door onderzoek ontdekt dat de meeste haaien ongevaarlijk zijn en dat meerdere alledaagse dingen eigenlijk veel gevaarlijker zijn, als je dan de dingen in perspectief zet, dan zal je angst voor duiken met haaien verminderen. Ik beseft maar al te goed dat dit in theorie gemakkelijker is dan in de praktijk, want toen ik vorig jaar in november op een bepaalde plaats in Egypte niet in het water durfde gaan met de eerste ochtenduik, kon zelfs Karin me niet echt overtuigen om het toch gewoon te doen. Die tweede duik ben ik toch gewoon mee gegaan, maar ik heb nog even moeten wachten tot ik dan echt met een haai in contact ben gekomen. En toen was Dora er om me op mijn gemak te laten voelen door op dat moment mijn handje vast te houden en van op een veilige afstand naar de haai te kijken.

Ontspan

Door aan meditatie en mindfulness te doen, leg je je focus op wat er om je heen gebeurt in plaats van op je innerlijke angsten en gedachten. Diep in- en uitademen ontspant lichaam en geest. Gebruik deze ontspanningstechnieken voor of tijdens je duik om tot rust te komen tijdens momenten van angst en om kalm te blijven. Je buddy is er gelukkig ook om je wat in het oog te houden en je tijdens een angstaanval terug rustig te krijgen. Dat kan door je focus te verschuiven van wat je op dat moment wat angstig maakt (vb. diepte) naar een mooie vis die vlak naast jou zwemt of een prachtig koraal dat vlak naast je ligt.

Denk aan iets leuks

Positief denken is de sleutel to het overwinnen van angsten:

- In plaats van te denken aan wat er fout zou kunnen gaan, focus op de fijne zaken die je gaat beleven.

- Daag je negatieve gedachten uit.
- Focus op wat je wil bereiken in plaats van wat je niet wil bereiken.
- Herinner jezelf eraan dat je het kan door in gedachten terug te gaan naar een tijd waarin je een andere angst hebt overwonnen.
- Probeer visuele technieken te gebruiken - beeld jezelf in op een plaats waar jij je veilig voelt.
- Bedenk welke leuke dingen je na de duik gaat doen.

Bereid je voor

Eet goed, drink voldoende water (vermijd cafeïne) en probeer de nacht tevoren goed te slapen. Wees op tijd en neem je tijd om samen met je buddy een goede buddycheck te kunnen doen.

Je angsten worden immers versterkt als je moe bent, het koud hebt, hongerig bent of gejaagd bent!

Durf je angst aan

Als je bijvoorbeeld bang bent van vissen (*ichthyphobia*) dan zou je kunnen beginnen met het bekijken van foto's van vissen en vervolgens naar video's. De volgende stap is dan naar een strand of aquarium gaan, en zo verder tot je met echte vissen aan het zwemmen bent. Virtueel duiken en visualisatie kunnen heel nuttig zijn. Het is belangrijk om klein te beginnen en jezelf niet te overstressen, want dat kan het probleem alleen maar erger maken. En zorg ervoor dat je buddy ook op de hoogte is van je angst zodat hij je hierbij kan helpen. Als je toch twijfelt, zoek dan professionele hulp.

Visualiseer

Visualisatie gaat hand in hand met positief denken, blootstellingstherapie en meditatie. Beeld jezelf bijvoorbeeld elke stap in die je moet doen om je masker te legen (als dat jouw angst zou zijn). Onderzoek heeft uitgewezen dat door mentaal scenario's te repeteren waarin je je inbeeldt je angst te overwinnen, je hersenen worden gefoet en je gaat geloven dat er niets is om bang van te zijn.

Ken je grenzen

Een beetje spanning of uitdaging is gezond, maar laat je zeker niet onder druk zetten door anderen! Over je grens gepusht worden kan zelfs leiden tot een terugval of ongelukken. Hou je dus aan kleine stapjes, werk aan het opbouwen van je zelfvertrouwen, langzaam en veilig en je angst zou op een natuurlijke manier moeten verdwijnen.

Wees ook nooit bang om een duik af te zeggen als je er echt nog niet klaar voor bent!

Spreek je uit

Zie je angst onder ogen en spreek je hierover uit. Zorg er ten eerste voor dat je instructeur jouw duikangst kent. De instructeur kan de stijl van lesgeven aanpassen om je te laten zien hoe je over een angst voor duiken heen kunt komen in een tempo waar jij je bij je op je gemak voelt. Hun brede kennis over de Oosterschelde, de zee en de fabels kunnen jouw angsten wegnemen. Vertel je instructeur dus precies waar je bang voor bent, of dat nu de diepte is, het slechte zicht, of je onzekerheid over je duikuitrusting of bepaalde skills.

Vertel je angsten zeker ook aan je buddy, dan weet die ook waar hij extra aandacht aan moet besteden of hij kan over zijn eigen ervaringen vertellen en tips geven die je gerust kunnen stellen.

Zoek professionele hulp

Als alle bovenstaande tips niet helpen, overweeg dan om professionele hulp in te schakelen. Ook bij Nelos kan je hiervoor terecht!

Nog een laatste tip!

Ga duiken!! Hoe meer je je ansten vermijdt, hoe groter ze worden. Door in de plaats daarvan te gaan duiken, ben je in staat je angsten te overwinnen en je mentale gezondheid te bevorderen.

DUIKEN IN DE *Oosterschelde* IS UNIEK

Duiken in de Oosterschelde is een unieke ervaring. De onderwaterwereld is hier divers en de kans op sepi'a's of zeepaardjes te spotten maakt elke duik spannend.

Of je nu een ervaren duiker bent of net start, de Oosterschelde heeft uitdagingen op alle niveaus.

Verslag: Els Claeysens

De onderwaterwereld van de Oosterschelde

Als je in de Oosterschelde duikt, stap je een andere wereld binnen. Het zicht kan soms tegenvallen, maar vaak is het toch verrassend helder waardoor de rijke biodiversiteit goed te zien is.

Veel mensen vragen me regelmatig: wat is er nu eigenlijk te zien in de Oosterschelde? Het is daar toch altijd donker, grijs en koud?

Maar ik zeg dan altijd dat ze hard zouden verschieten als ze daar zouden duiken. De levendige kleuren en de sierlijke bewegingen van de zeeanemonen zijn vaak een prachtig gezicht.

De waterplanten zijn ook best fascinerend. Niet alleen vormen die een schuilplaats voor de kleinere zeelevers, ze zijn ook essentieel voor het ecologisch evenwicht van de Oosterschelde. En toegegeven, als je je een weg moet banen tussen het Japans bessenwier, vervloek je dat ook wel eens. Zeker als je dan ook nog je buddy moet bijbenen. Maar vergeet niet dat het vooral in het voorjaar is dat je daar (veel) last van hebt, in de nazomer verdwijnt dit.

▲ Oosterscheldekreeft

▶ Sepia of Zeekat

"De kreeften met hun bijzondere scharen en pantser zijn hier ook vaak te vinden in de spleten en onder de stenen."

De kreeften met hun bijzondere scharen en pantser zijn hier ook vaak te vinden in de spleten en onder de stenen.

Regelmatig zie je ook een krab voorbij wandelen en alleen al hun unieke manier van bewegen is leuk om te zien. Als je dan het geluk hebt om met Fré of Peter te duiken die dan wel eens een oester durven te openen met hun duikmes, kan je de krabben zelfs heel snel op je af zien komen om te komen smullen van deze lekkernij. Heel boeiend om te zien.

Wat heel bijzonder is (in mijn ogen dan toch) zijn de sepia's (ook wel zeekatten genoemd) die vooral tussen mei en juli naar de ondiepere wateren van de Oosterschelde komen om daar hun eieren te leggen. Het is zo mooi om hen te zien voortbewegen en van vorm en kleur te zien veranderen. Ik heb hen nog niet zo vaak kunnen bewonderen, maar als ik dan de kans krijg, kijk ik steeds mijn ogen uit. Gewoon prachtig om te zien!

Als je deze wil spotten, is het essentieel om goed voorbereid te zijn (raadpleeg de getijdentabellen, let op de weersvoorspellingen en zoek naar informatieve bronnen die je kunnen helpen de beste momenten en locaties te bepalen voor het observeren van de sepia's. Of vraag het gewoon aan een ervaren buddy van de club).

"Het is onze verantwoordelijkheid als duiker om niet alleen te genieten van ontmoetingen, maar ook om bij te dragen aan de bescherming van de dieren en hun habitat."

▲ Zee-anemonen.

▼ Getijdentabel Oosterschelde

Datum	Hoogwater		Laagwater	
	u:min	m TAW	u:min	m TAW
01 zo	11:43	4.23	5:49	0.38
	-	-	18:26	0.50
02 ma	0:08	4.35	6:54	0.34
	12:41	4.31	19:26	0.32
03 di	1:04	4.49	7:49	0.28

Unieke duikervaringen in de Oosterschelde

Duiken in de Oosterschelde biedt een unieke ervaring die je op geen andere duikspot zult vinden. De getijden creëren een speciale uitdaging die het duiken altijd interessant houdt. De kracht van het water kan de posities van het zeeleven veranderen waardoor elke duik steeds een nieuwe ontdekking wordt.

Om de veiligheid te garanderen moet je steeds de getijdentabellen bestuderen voordat je je duik plant. Het is super belangrijk om de stroming te begrijpen en te weten wanneer het de beste tijd is om het water in en uit te gaan. Vind je dat zelf nog moeilijk als beginner, vraag dan zeker de hulp van een ervaren duiker in de club. Op die manier verhoog je de veiligheid en het plezier van de duikervaring aanzienlijk.

Elk seizoen brengt zijn eigen magie met zich mee, in de lentje zie je vaak kreeften en krabben op een zandige bodem, terwijl de zomer meer diversiteit biedt met zacht koraal en meer vissen.

Hier leer je ook trimmen, iets wat nodig is om te voorkomen dat je de zeebodem verstoort. Belangrijk is ook dat je het onderwaterleven respecteert, want dat is essentieel om de Oosterschelde te behouden voor toekomstige generaties. Het is onze verantwoordelijkheid als duiker om niet alleen te genieten van ontmoetingen, maar ook om bij te dragen aan de bescherming van de dieren en hun habitat.

Waarom de Oosterschelde speciaal is

De Oosterschelde is een uniek ecosysteem en elk bezoek onder het wateroppervlak geeft een inzicht in een wereld vol wonderen.

De biodiversiteit is hier ongekend, je kan hier soms zeldzame soorten ontmoeten die zich hebben aangepast aan de unieke omstandigheden onder water. De sterke stromingen voeden de zeebodem en zorgen voor een rijke variatie.

"Duiken in de Oosterschelde is een balans tussen de pracht bewonderen en de kracht respecteren."

Uitdagingen voor duikers van alle niveaus

Niet alleen vind je in de Oosterschelde een rijke onderwaterwereld, je moet ook zowel als ervaren duiker of beginner steeds voorbereid zijn op de specifieke omstandigheden van de plek waar je duikt.

De stroming is een van de grootste uitdagingen hier. De stroming kan op sommige plaatsen sterk zijn en je moet ook weten of het nu het veiligst is bij hoogwater of bij laagwater, afhankelijk van de plek waar je duikt.

Navigeren kan ook iets ingewikkelder zijn door de soms beperkte zichtbaarheid, dus

▲ Duikkompas

▼ Clbuduik Moby Dick in de Oosterschelde

leren duiken op kompas is echt wel een noodzaak, dat en een goede duiklamp.

Goed materiaal zoals een duikpak die past bij de watertemperatuur en een goede ontspanner samen met een betrouwbare computer zijn een absolute must.

Een goed duikplanning is ook cruciaal (denk aan het 12 puntenplan dat je vindt op de Nelos website).

Duiken in de Oosterschelde is een balans tussen de pracht bewonderen en de kracht respecteren.

Titan Swim

18 augustus 2024

Titan Swim is een 1 km lang obstakelparcours in open water, uniek door zijn 15 gigantische drijvende opblaasbare obstakels. Het combineert de uitdaging van zwemmen met het plezier van een hindernissenparcours.

Waar? Domein Lilse Bergen

Moby Dick Diving Team heeft de traditie van telkens met een team van 10 leden deel te nemen. **Er zijn nog 2 plaatsjes vrij!** Schrijf je in bij Stef voor het te laat is.

WATERSPORT *in de* SPOTLIGHT: RUGBY

In deze serie artikels belichten we telkens een sport die zich situeert in en op het water, maar die misschien nog niet al te bekend is. Omdat het niet altijd over duiken moet gaan, is het toch de moeite om die even in de schijnwerper te zetten.

Onderwater rugby

Deze keer belichten we onderwater rugby, een sport die niet is weggelegd voor “platte jatten”. Het is een sport waarbij een strikte arbitrage noodzakelijk is, zoals we zelf ooit ondervonden hebben. Tijdens een OWT ettelijke jaren geleden waagden we ons aan een variant met een “raket”, en dat verliep niet zonder slag of stoot, letterlijk. De gemoederen liepen hoog op, en dus bleef het bij die ene en laatste keer. Als je er Youtube op naslaat begrijp je wat ik bedoel; het is soms een gewriemel van jewelste. Net zoals bij onderwater hockey dien je als deelnemer dus te beschikken over een goeie fysiek, een goed stel longen en een dosis lef om er stevig in te vliegen.

"Tijdens een OWT ettelijke jaren geleden waagden we ons aan een variant met een "raket", en dat verliep niet zonder slag of stoot, letterlijk. De gemoederen liepen hoog op, en dus bleef het bij die ene en laatste keer. "

Geschiedenis

Onderwater rugby vindt zijn oorsprong in Duitsland in de vroege jaren 1960. Het begin van dit spel wordt toegeschreven aan Ludwig von Bersuda, die in 1961 een bal vulde met een zoutoplossing zodat die zou zinken in het zwembadwater. De bal werd in eerste instantie gebruikt voor trainingsdoeleinden door onderwaterduikers. Het werd pas een sport toen leden van de Duitse duikclub "Duisburger Tauchverein" een vorm van het spel begonnen te spelen tijdens hun trainingen.

De eerste officiële wedstrijd werd gespeeld in 1964, waarna de sport zich verspreidde naar andere delen van Duitsland. De populariteit van de sport bleef groeien, wat leidde tot het opstellen van officiële regels en het organiseren van toernooien. De eerste Duitse kampioenschappen vonden plaats in 1965 en de sport breidde zich al snel internationaal uit. Eind jaren 1970 werden de eerste Europese kampioenschappen gehouden en werd de International Underwater Rugby Commission opgericht onder auspiciën van de CMAS

om de sport wereldwijd te besturen.

Hoe, wat, waar?

Onderwater rugby wordt gespeeld in een zwembad met een diepte variërend van 3,5 tot 5 meter, een lengte van 12-22 meter en een breedte van 8-12 meter. Elk team bestaat uit 6 spelers die tegelijk het water in mogen, en maximaal 6 wisselers die vrij kunnen rouleren. Een doelpunt maken doe je door een bal in de (verzwaarde) mand van de tegenstander te leggen, die zich op de bodem van het zwembad bevindt.

De bal wordt doorgegeven en gemanoeuvreed met behulp van verschillende technieken, waaronder zwemmen, duiken en passen. De spelers moeten onder water hun adem inhouden en zo nodig weer bovenkomen om adem te halen. De mand mag verdedigd worden door je lichaam als een deksel boven op de mand de leggen. Het is dan aan de aanvallers om die met het nodige sleur-en trekwerk eruit te krijgen en de bal binnen te duwen.

Materiaal en regels

Men speelt 2 helften van elk 15 minuten, met een korte pauze tussenin. Het spel begint met de bal in het midden op de bodem van het zwembad met beide teams aan hun kant. Spelers dragen vinnen, maskers, snorkels en een beschermende "cap" om blessures te voorkomen. Het spel is zeer fysiek en er zijn dus regels nodig om lichamelijk contact te reguleren en de veiligheid van

de deelnemers te waarborgen. Zo mag je de uitrusting van een speler niet vast pakken, en ook wurgen, schoppen of slaan zijn niet toegestaan. De scheidsrechters houden het spel zowel in als uit het water in de gaten om ervoor te zorgen dat de regels worden nageleefd. Overtredingen kunnen bestraft worden met een time-out van 2 minuten.

Weetje

Onderwater rugby is de enige echte 3D-teamsport waarbij zowel de bal als de spelers alle drie de dimensies kunnen gebruiken. Je moet je als speler dus bewust moet zijn van dit driedimensionale aspect van de sport; aanvallers kunnen echt van overal komen, ook van boven en onder.

"Zo mag je de uitrusting van een speler niet vast pakken, en ook wurgen, schoppen of slaan zijn niet toegestaan. "

Bronnen

- Finale van het WK in 2019:
<https://www.youtube.com/watch?v=NSRmeP1td4Q>
- <https://archives.cmas.org/underwater-rugby/>
- https://en.wikipedia.org/wiki/Underwater_rugby

SEA SHEPHERD

Els Claeysens
Bronvermelding: wikipedia en
Sea Shepherd België

Waarschijnlijk kennen jullie allemaal Sea Shepherd wel, maar ik moet eerlijk bekennen dat ik de organisatie pas heb leren kennen toen ik een paar jaar geleden naar een tentoonstelling over handtassen ging kijken in Hasselt en daar dan een rugzak zag van de organisatie die mijn aandacht trok. Een tijdje later zag ik dan bij Kiki een badge of iets dergelijks en wilde ik toch wel wat meer te weten komen.

De Sea Shepherd Conservation Society is een internationale non-profitorganisatie met als doelstelling het wereldwijd beschermen van het leven in zee. De organisatie richt zich bijvoorbeeld tegen de walvisjacht (onlangs nog in het nieuws de slachting op de Faeroereilanden), de jacht op zehonden en illegale jacht op andere zeedieren. Ze gebruiken hierbij andere middelen dan bijvoorbeeld Greenpeace: ze onderzoeken, registreren en documenteren illegale activiteiten op zee om deze dan vervolgens over te dragen aan bevoegde autoriteiten.

De organisatie is in 1977 opgericht door de Canadese natuurbechermer Paul Watson. Hij was de eerste man die zich met een rubberboot tussen walvis en harpoen wierp.

Rugzak Sea Shepherd op de tentoonstelling Bags: Inside Out te Hasselt

Met deze daad trok hij wereldwijd de aandacht. 40 jaar later zijn directe acties nog steeds het handelsmerk van Sea Shepherd.

De opnames van bv. illegale visvangst dragen zij over aan de bevoegde autoriteiten en sturen ze via de media de wereld rond. Waar nodig gaan schepen de

confrontatie aan met zehondenjagers of walvisvloten.

Sea Shepherd Conservation Society werd in 1981 in de Verenigde Staten officieel opgericht in de staat Oregon. Hier aan voorafgaand werd het idee van Sea Shepherd geboren toen kapitein Paul Watson in 1977 de *Earth Force Society* oprichtte in Vancouver, Canada. De centrale doelstelling van beide organisaties was de bescherming van mariene zeezoogdieren, met als onmiddellijke doel het tegenhouden van de illegale walvisvangst en zehondenjacht. Later breidde Sea Shepherd haar missie uit tot alle zeedieren.

In 1978 kocht de Society haar eerste schip (een Britse trawler met de naam **Westella**) met hulp van Cleveland Amory van

het Fund for Animals en hernoemde haar de Sea Shepherd. Haar eerste missie was om naar de ijsvelden van Oost-Canada te varen om daar de jaarlijkse slachting van pasgeboren zadelrobber, ook

wel whitecoats genaamd, tegen te houden. In datzelfde jaar spoorde de Sea Shepherd de beruchte piratenwalvisvaarder Sierra op en ramde haar in een Portugese haven, waardoor haar beruchte carrière als gesel der

zeeën werd beëindigd.

Sinds die vroege jaren heeft Sea Shepherd meer dan 200 reizen ondernomen over de wereldzeeën en onderweg vele weerloze zeedieren verdedigd en gered.

Hun internationale vloot bestaat uit 10 schepen en verschillende kleinere boten die worden gebruikt in verschillende campagnes voor het behoud van de oceaan.

Internationale campagnes

Dolfijnen

Waar dolfijnen worden bedreigd, is Sea Shepherd actief met directe interventie. In 1982 hebben zij een eind gemaakt aan de dolfijnenslachting bij Iki eiland (Japan). In 2003 en 2004 stuurden zij bemanningen naar Taiji (Japan) en de Salomonseilanden.

Galapagos

Op de Galapagos eilanden in Ecuador werkt Sea Shepherd samen met de Nationale Mariene Park dienst aan het voorkomen van stropen en natuurbeschermingsprogramma's. De verdediging van de Galapagoseilanden Sea Shepherd is sinds 2000 actief aanwezig op de Galapagoseilanden. Sea Shepherd hanteert een breed scala aan werkwijzen om haar missie, het bevorderen van het behoud van de oceanen, uit te voeren. Van patrouilleren in het zeereservaat om illegale visserij tegen te gaan tot het oppakken van stropers van haaienvinnen en het onderwijzen van lokale jeugd.

Zeehonden

Sea Shepherd vecht voor de zeehonden sinds 1975 en in de afgelopen 25 jaar hebben zij

honderdduizenden zeehonden voor slachting behoed door middel van verschillende creatieve tactieken. Sea Shepherd inspanningen die zijn gericht op publiciteit hebben bijgedragen aan bewustwording, wat de eerste stap is op weg naar verandering. Canada's commerciële zeehonden "jacht" is de grootste massaslachting van zeezoogdieren ter wereld. Dit jaar zal Canada toestaan dat er 270.000 zadelrobber worden gedood.

Walvissen en haaien

Op meerdere fronten voert Sea Shepherd een strijd om haaien te redden van uitsterving. Sea Shepherd werkt niet alleen hard aan het creëren van bewustwording en aan de noodzaak om te zorgen voor deze onpopulaire soort, maar patrouilleert ook in beschermde gebieden, brengt corruptie en

hebzucht aan het licht en arresteert criminelen die verantwoordelijk zijn voor de haaienindustrie waar miljarden in worden verdiend. Sea Shepherd vecht al meer dan dertig jaar aan het front om walvissen te beschermen tegen illegale walvisjagers. Van Japan tot IJsland tot Noorwegen en overall elders ter wereld stuurt Sea Shepherd haar bemanning die actie onderneemt om de walvissen te beschermen tegen deze slachting.

Hoogtepunten van de laatste 3 decennia:

- Het rammen en buiten werking stellen van de notaire illegale walvisjager *Sierra*
- Het stoppen van de helft van de Spaanse walvisjacht vloot

- Het documenteren van de walvisjacht
- Activiteiten op de Faeroer Eilanden die zijn uitgezonden in de BBC documentaire Black Harvest
- Het in dok tot zinken brengen van de helft van de IJslandse walvisjachtvloot en het buiten werking stellen van het verwerkingsstation
- Het in dok tot zinken brengen van de Noorse walvisjachtschepen Nybraena en Senet
- Het confronteren van de illegale Japanse walvisvloot in de Zuidelijke Ijszee

Lokale campagnes

Clean-up aan de Vesder

Herinnert u zich nog de overstromingen die Wallonië drie jaar geleden troffen? Er moet nog steeds afval worden opgeruimd.

Beach cleanup

Een team vrijwilligers van Sea Shepherd België heeft een beach cleanup gedaan in Knokke-Heist. Ze konden veel afval verzamelen: plastic flessen en dopjes, plastic lepeltjes, plastic speelgoed, koorden... allemaal heel gevaarlijk voor de zeevogels en andere zeedieren. Bedankt aan alle deelnemers!

FEITJES

Kleine wetenswaardigheden die je wel of niet kan of wil onthouden

"Hoogste niveaus van stress ooit": onderzoekers zien extreme verbleking van koraalriffen in alle gebieden van het Groot Barrièrerif

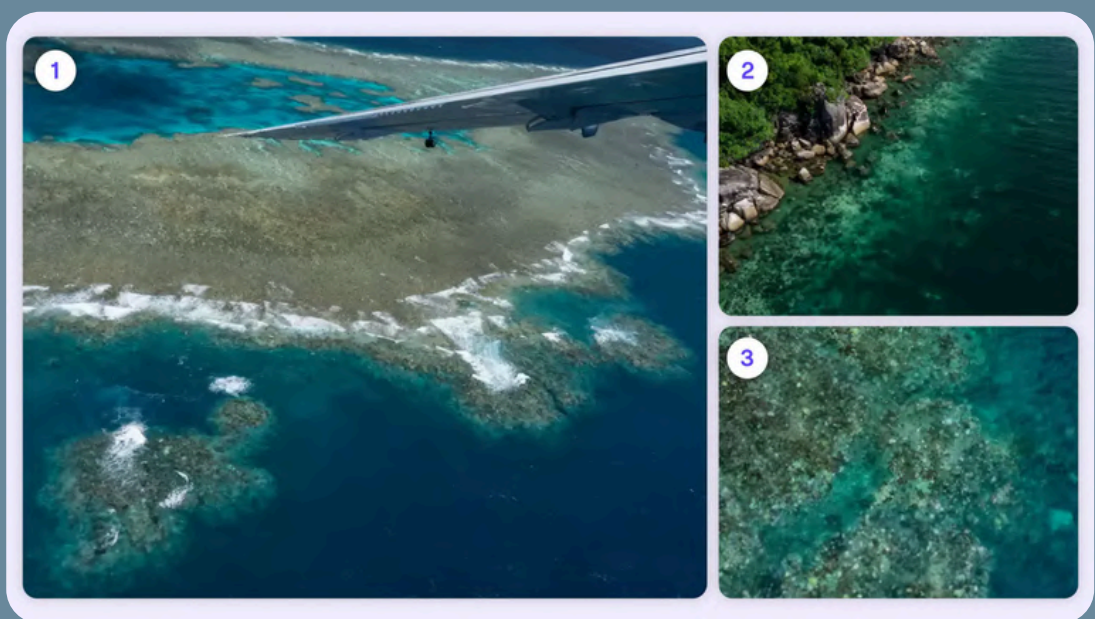
01

Het Groot Barrièrerif voor de kust van Australië, het grootste koraalrif ter wereld, kampt met de ergste verbleking ooit gemeten. Dat meldt de Great Barrier Marine Park Authority, de overheidsinstantie die het rif beheert. Vorige maand al werd duidelijk dat het koraalrif kampt met de vijfde episode van verbleking sinds 2016. Nieuw onderzoek heeft nu de omvang van de verbleking duidelijk gemaakt.

Het Groot Barrièrerif (Great Barrier Reef) is het grootste koraalrif ter wereld. Het strekt zich uit over 2.300 kilometer langs de kust van Noordoost-Australië en bestaat uit zo'n 3.000 individuele riffen en 900 eilanden.

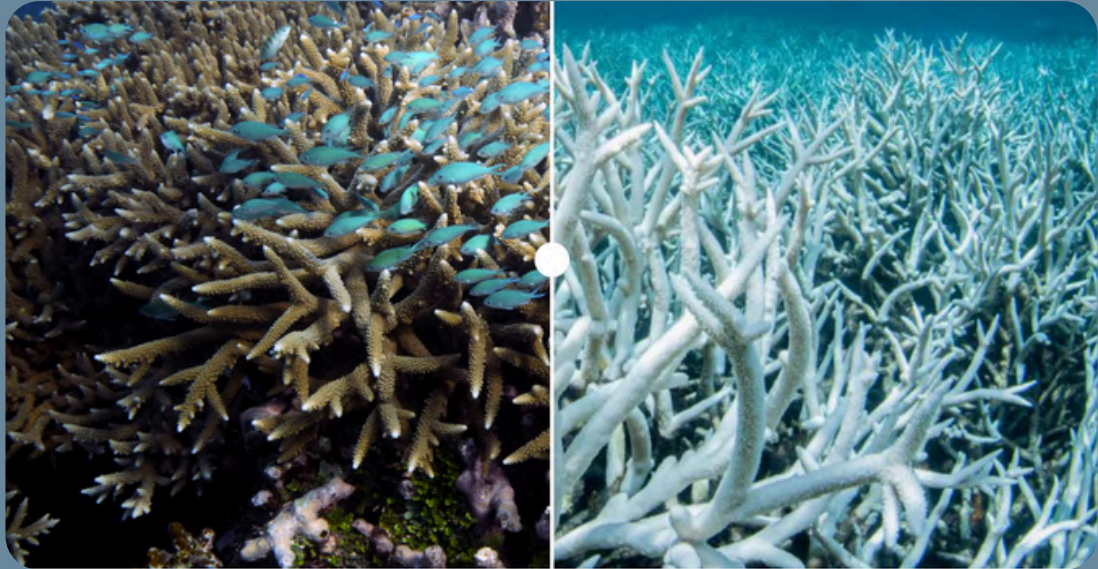
Met meer dan 400 soorten koraal, 1.500 soorten vis en 4.000 soorten weekdieren is het Groot Barrièrerif een van de meest biodiverse ecosystemen ter wereld. Bovendien is het de thuis van bedreigde diersoorten zoals de groene zeeschildpad. Maar het rif is kwetsbaar en heeft te lijden onder klimaatverandering. Koraalrif is erg gevoelig aan temperatuursveranderingen. Als het zeewater te warm wordt, verbleken de koralen: ze drijven de kleurrijke algen die in hun weefsels leven af. Maar de koralen kunnen niet overleven zonder de algen, die hen voedingsstoffen leveren. Daardoor sterven de koralen af. En dat proces gaat onder invloed van de klimaatverandering de laatste jaren steeds sneller. Koralen kunnen nog wel herstellen van verbleking. Maar naast klimaatverandering zijn er nog overbevissing, scheepvaart en vervuiling door industrie en landbouw die een bedreiging vormen.

▲ Foto's 1 en 3 tonen zeer hoge verbleking in het centrale Groot Barrièrerif, foto 3 extreme verbleking.

Massale verbleking

De Great Barrier Marine Park Authority volgt als hoofdbeheerder het koraalrif het hele jaar op. In de Australische zomer zijn ze extra alert, omdat dat een periode is met soms extreme hitte, en dus meer risico's voor het rif. De overheidsinstantie verspreidt geregeld updates, gebaseerd op voorspellingen, warmtekaarten van de watertemperatuur, water- en luchtonderzoeken en burgerwetenschap. Vorige maand al werd duidelijk dat het Groot Barrièrerif deze zomer al zijn vijfde periode van grote verbleking meemaakt sinds 2016. Die wordt veroorzaakt door een sterke stijging van de watertemperatuur sinds december vorig jaar. De Marine Reef Authority heeft de voorbije weken met uitgebreid onderzoek in het water en vanuit de lucht de omvang van de verbleking beter kunnen bestuderen. Daaruit blijkt dat de verbleking massaal is en zich voordoet in alle gebieden in het Great Barrier Marine Park.

Intense hittestress

Een eerste reeks luchtonderzoeken vond eind februari plaats, in het zuiden van het Groot Barrièrerif. In maart volgden verdere onderzoeken in het Great Barrier Reef Marine Park en in de Straat van Torres. In totaal zijn 1.080 riffen onderzocht.

73 procent van de onderzochte riffen in het Great Barrier Reef Marine Park vertoont duidelijke verbleking (meer dan 10 procent van de koraalbedekking is gebleekt) en 6 procent in de Straat van Torres. Voor het eerst is extreme verbleking (meer dan 90 procent) waargenomen in de drie regio's van het Groot Barrièrerif. Zeer hoge verbleking (61-90 procent) en extreme verbleking (meer dan 90 procent) werden waargenomen bij 39 procent an de riffen in het hele Marine Park, vooral in de zuidelijke en centrale regio's.

De meest intense en langdurige hittestress was er bij de kustriffen in de zuidelijke regio, waarbij de oppervlaktetemperatuur van het zeewater een piek bereikte van 2,5 graden Celsius boven het gemiddelde en 15 graden verwarmingsweken (een maat voor geaccumuleerde hittestress) op de onderzochte riffen. Dat is het hoogste niveau tot nu toe in het Groot Barrièrerif.

Volledige impact nog niet duidelijk

"We zien een massale verbleking, waarbij overduidelijke, extreme verbleking wordt waargenomen bij meerdere riffen in de drie regio's van het Great Barrier Reef Marine Park", zeggen de onderzoekers. Het gaat om "de hoogste niveaus van thermische stress ooit". De temperaturen van het oceaانwater zijn eind december beginnen te stijgen. Dat duurde tot en met januari. Eind februari was er opnieuw een stijging.

“Het Groot Barrièrerif is een ongelooflijk ecosysteem, en hoewel het keer op keer zijn veerkracht heeft getoond, was deze zomer bijzonder uitdagend”

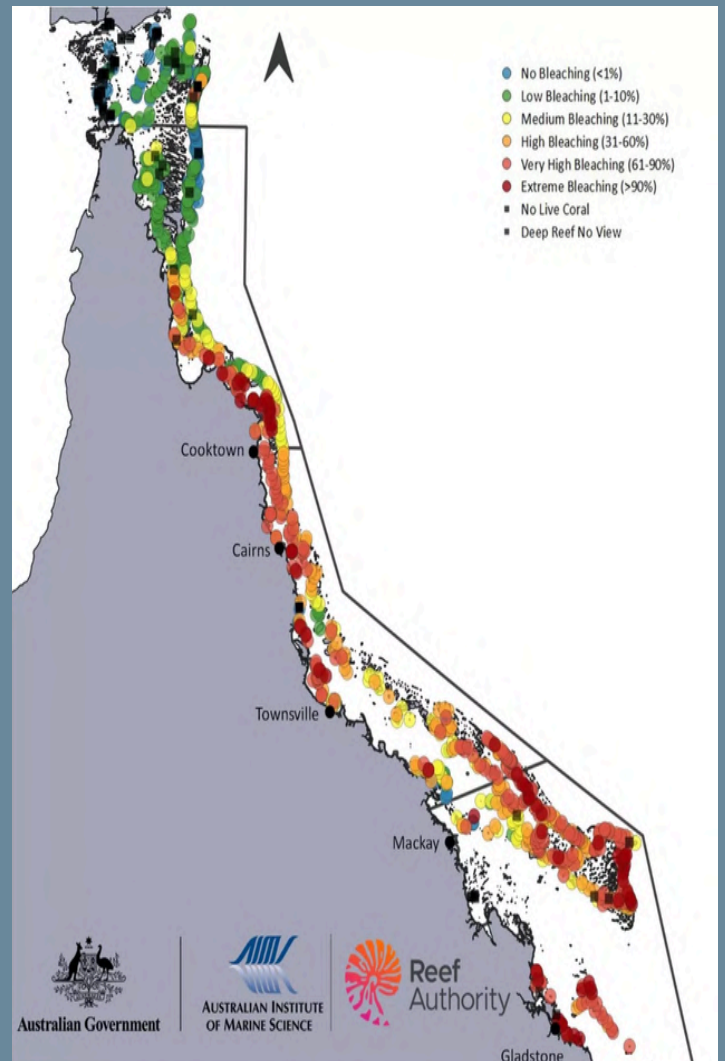
Roger Beeden, Great Barrier Reef Marine Park Authority

De instantie wijst erop dat het nog een tijdje zal duren voor de volledige impact op het Groot Barrièrerif duidelijk is. Het onderzoek wordt nog voortgezet.

Maandag nog maakte Coral Reef Watch, de belangrijkste instantie voor onderzoek naar koraalriffen wereldwijd, melding van de op drie na zwaarste episode van verbleking wereldwijd.

Volgens gegevens van de National Oceanic and Atmospheric Administration (NOAA) in de Verenigde Staten hebben minstens 54 landen en regio's sinds februari 2023 te maken gehad met massale verbleking, omdat de klimaatverandering het water van de oceaan opwarmt.

Bron: VRTNWS (17 april 2024)

Opnieuw opvallend weinig kreeften in Oosterschelde: "Er is iets aan de hand, maar we weten niet wat"

02

De universiteit van Wageningen in Nederland breidt een onderzoek naar de massale sterfte van kreeften in de Oosterschelde uit. Voor het tweede seizoen op rij vangen vissers er veel minder kreeften. De dieren die ze wel uit het water halen, zijn er vaak slecht aan toe. Vorig najaar vonden duikers er ook opvallend veel dode kreeften.

Eind maart is het kreeftenseizoen officieel gestart, maar in de Oosterschelde in Nederland vangen de vissers tot nog toe amper een tiende van wat ze normaal vangen. De kreeften die ze wel opvissen, lijken wel ziek.

"Wanneer je normaal gezien een kreeft uit de fuik haalt, zwaait die wild met zijn klauwen om zich te verdedigen, maar nu zijn ze heel traag en levenloos",

vertelt Ida Sinke, voorzitter van de Nederlandse beroepsvereniging van kreeftenvissers. Het fenomeen lijkt zich voorlopig te beperken tot de Oosterschelde. Een zeearm waar duikers vorig najaar, in september, ook al opvallend veel dode kreeften hadden gevonden. Wetenschappers van de universiteit van Wageningen hebben toen gezocht naar een mogelijke oorzaak voor de massale sterfte.

"We hebben toen onderzocht of de dieren te maken hadden gekregen met virussen of parasieten, maar we hebben niks gevonden", zegt onderzoekster Jildou Schotanus. Daarom gaat de universiteit nu nog een stapje verder. In een nieuw onderzoek zal onder meer gekeken worden of er bepaalde toxines of hoge concentraties zware metalen in het water van de Oosterschelde - of in de kreeften - te vinden zijn.

Nederlandse vissers wijzen in de richting van de aanwezigheid van zogenoemde 'staalslakken' in het water. Staalslakken zijn resten die ontstaan bij de productie van staal. Het zijn grijze, grofkorrelige stenen die worden gebruikt bij de aanleg van wegen, maar ook bij kustversterkingsprojecten, bijvoorbeeld in de Oosterschelde. "Onvoldoende afgedekte staalslakken kunnen in contact komen met water en dit kan negatieve effecten hebben voor het milieu", schrijft de Inspectie Leefomgeving en Transport (ILENT) van het Nederlandse ministerie van Infrastructuur en Waterstaat op haar website.

De universiteit van Wageningen zal ook die hypothese onderzoeken, maar de onderzoekers benadrukken dat het onderzoek veel verder gaat dan dat. "Er is duidelijk iets aan de hand in de Oosterschelde, maar we weten eigenlijk totaal niet wat."

De universiteit vraagt aan vissers om zieke, nog levende kreeften te bezorgen aan de onderzoekers.

Bron: VRTNWS (12 april 2024)

Aanleg duiktrap Anna Jacobapolder gestart

03

Nog even en ook de duikplaats Anna Jacobapolder heeft een duiktrap. Vandaag is de aannemer begonnen met beton storten. Ga je dit weekend duiken in Anna Jacobapolder? De trap kan nog niet gebruikt worden omdat het zachte beton nog moet drogen. Deel dit bericht om schade aan de trap te voorkomen. De duiktrap is

mede tot stand gekomen door een [crowdfundingactie](#) van De NOB en de Duikersgids. Tientallen duikers hebben inmiddels gedoneerd. Het totaalbedrag staat nu, op vrijdag 26 april, op 2075 euro. Heb jij nog niet gedoneerd? [Doneer nu](#). De kosten van de trap worden daarnaast ondermeer opgebracht door de NOB en de gemeente Tholen. Wil je meehelpen duikplaatsen comfortabeler en veiliger te maken en wil je ons helpen met het maken van duikstekkenieuws?

Bron: Duikersgids.nl (26 april 2024)

Nieuwe soorten zeedieren gevonden in Zeeland

04

In de Oosterschelde, het Grevelingenmeer en het Veerse Meer zijn acht potentiële nieuwe soorten zeedieren opgevist, waaronder een zeenaaktslak.

Het onderwaterleven in Nederland is diverser dan gedacht. [Dat blijkt uit onderzoek van Naturalis Biodiversity Center in Leiden](#)

dat werd gepubliceerd in maart 2024. Bioloog en Naturalis-vrijwilliger Peter H. van Bragt verzamelde in het kader van het ARISE-project – waarvoor meercellige organismen worden bestudeerd – 545 dieren in de Oosterschelde, het Grevelingenmeer en het Veerse Meer in Zeeland. Uit onderzoek van het CO1-gen, dat voorkomt op het mitochondriaal DNA, bleek dat de oogst 172 bekende en acht mogelijk nieuwe soorten bevatte.

Nieuw schepje

Een van de nieuwe soorten die Van Bragt opdook, is een zeeslak van het geslacht *Philine*. ‘Tot nu toe was er slechts één soort bekend in Nederland: *Philine quadripartita*, ook wel het schepje genoemd,’ aldus Van Bragt.

Het onderzoek wees uit dat er nóg een, tot op heden onbeschreven, soort binnen hetzelfde geslacht in de Nederlandse wateren voorkomt. Deze is qua uiterlijk vrijwel identiek aan het schepje, maar wijkt op basis van het CO1-gen liefst twaalf procent af. Om te kunnen spreken van een nieuwe soort, moet dit gen minstens vier tot vijf procent afwijken van de al bekende soort.

Onbekende zeenaaktslak

Bij onderzoek naar een vermeende populatie ruwe wratslakken (*Doris ocelligera*) kwam naar voren dat deze in werkelijkheid behoren tot een nog onbekende soort zeenaaktslakken. *Doris ocelligera* werd voor het eerst wetenschappelijk beschreven in Oost-Italië.

‘Het CO1-gen van die soort wijkt zo’n negentien procent af van de in Nederland gevonden populatie,’ zegt Van Bragt. ‘Je kunt dus spreken van een andere soort.’ Ook blijken groepen paarse geleikorst – een kolonievormende zakpijp – onderling dusdanig te verschillen, dat deze op termijn als aparte soorten zullen worden beschreven.

Met het ARISE-project hoopt Van Bragt in de komende jaren nog tientallen of zelfs honderden nieuwe soorten boven water te krijgen.

Bron: National Geographic nl (31 mei 2024)

Bioloog Peter H. van Bragt trof diverse zeedieren aan die mogelijk behoren tot een nog onbeschreven soort, zoals dit schepje (Philine sp.) ▶

Redersvereniging vraagt aandacht voor walvissen met levensgrote blauwe vinvis voor Centraal Station Antwerpen

05

Wie bij het Centraal station in Antwerpen passeert, zal daar een grote walvis zien liggen. Het is een soort ballon in de vorm van een blauwe vinvis op ware grootte. De Koninklijke Belgische Redersvereniging (KBRV) wil daarmee aandacht vragen voor het belang van die dieren voor het klimaat.

Walvissen zijn belangrijk in de strijd tegen klimaatopwarming, want ze nemen heel veel CO2 op. "Helaas sterven er elk jaar veel door plastic in de oceanen, maar ook door aanvaring met schepen", zegt H el ene Smidts van de KBRV. "Die aanvaringen gebeuren nooit opzettelijk. Hoewel het grote dieren zijn, zo'n 30 meter lang, is dat nogal heel klein in vergelijking met oceanschepen."

Daarom haalde de KBRV nu replica 'Star' voor het eerst van Amerika naar Europa. Die is 26 meter lang, 5 meter breed en 5 meter hoog. "In Amerika en Canada zijn ze daar al veel langer mee bezig, omdat die grote dieren vooral ook daar zitten. De vinvis is daar al 10 jaar aan het toeren. De eigenaar wil ook in Europa meer bewustwording, omdat een groot deel van de scheepvaart in handen is van Europese bedrijven."

GPS kan weergeven waar walvissen zitten

Zo is er voor schepen gps-informatie beschikbaar, waarmee ze walvissen kunnen ontwijken. "Op basis van gegevens van biologen weten we waar ze precies zijn. Dan kunnen we aanbevelingen maken. Zo kunnen we meegeven dat ze in bepaalde seizoenen, op bepaalde plaatsen best trager varen of hun route bijsturen. Die informatie kan automatisch doorgestuurd worden en ze krijgen die lang op voorhand, zodat het mogelijk is om bepaalde zones te ontwijken."

De blauwe vinvis gaat na Antwerpen ook naar onder meer Denemarken, Londen en Cyprus. "Ook bij de federale overheidsdienst mobiliteit is er interesse. Die wil hem in oktober inzetten op een evenement in Brugge." Wie het indrukwekkende zeedier nu al wil zien, kan tot vanavond terecht bij het Centraal Station in Antwerpen.

Bron: VRT NWS (13 juni 2024)

Bionische kwallen als onderwatersensoren

06

Onderzoekers van Caltech hebben bionische kwallen ontwikkeld om de zwemefficiëntie en snelheid van kwallen te verbeteren. John Dabiri en zijn team, bevestigden kleine micro-elektronische controllers en een prothetische "hoed" op de kwallen, waardoor ze tot 4,5 keer sneller kunnen zwemmen dan hun natuurlijke soortgenoten terwijl ze kleine sensoren dragen. De kwallen ondervinden geen schade van deze aanpassingen, omdat ze geen hersenen en pijnreceptoren hebben, en keren terug naar normaal gedrag zodra de aanpassingen worden verwijderd.

Deze bionische kwallen zijn bedoeld als goedkope, efficiënte hulpmiddelen voor oceanonderzoek. Traditioneel oceanografisch onderzoek kan zéér duur zijn, met onderzoeks duikboten en robots die meer dan 50.000\$ per dag kosten. Deze biohybride kwallen kosten daarentegen ongeveer \$20 per stuk, waardoor onderzoek een pak goedkoper kan verlopen. Ze kunnen gebruikt worden om cruciale gegevens te verzamelen over oceaanomstandigheden zoals temperatuur, zoutgehalte en zuurstofniveaus. Door de geringe kost van zulke kwallen wordt het ook mogelijk om een wereldwijd netwerk van autonome onderwatersensoren te ontwikkelen.

De volgende stappen in dit onderzoek zijn onder andere het ontwikkelen van methoden om de kwallen in specifieke richtingen te sturen en het verbeteren van hun vermogen om te reageren op signalen van sensoren aan boord. Dit zou preciezere navigatie en gegevensverzameling in de enorme en grotendeels onontgonnen oceaandiepten mogelijk maken.

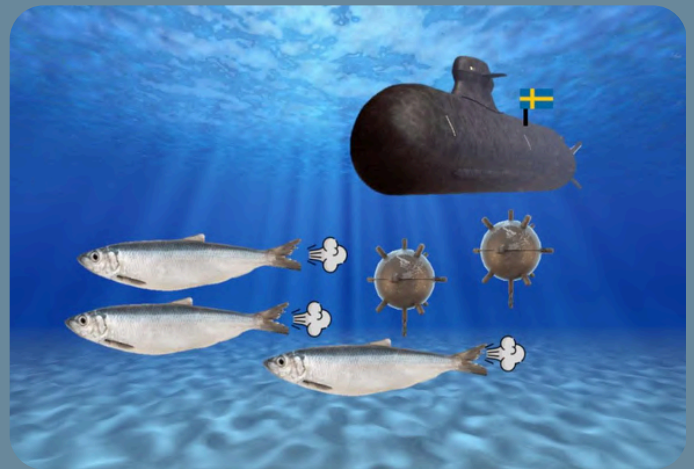
Artikel: <https://iopscience.iop.org/article/10.1088/1748-3190/ad277f/pdf>

Filmpjes: <https://data.caltech.edu/records/c5cyj-mev09>

Haringscheten

07

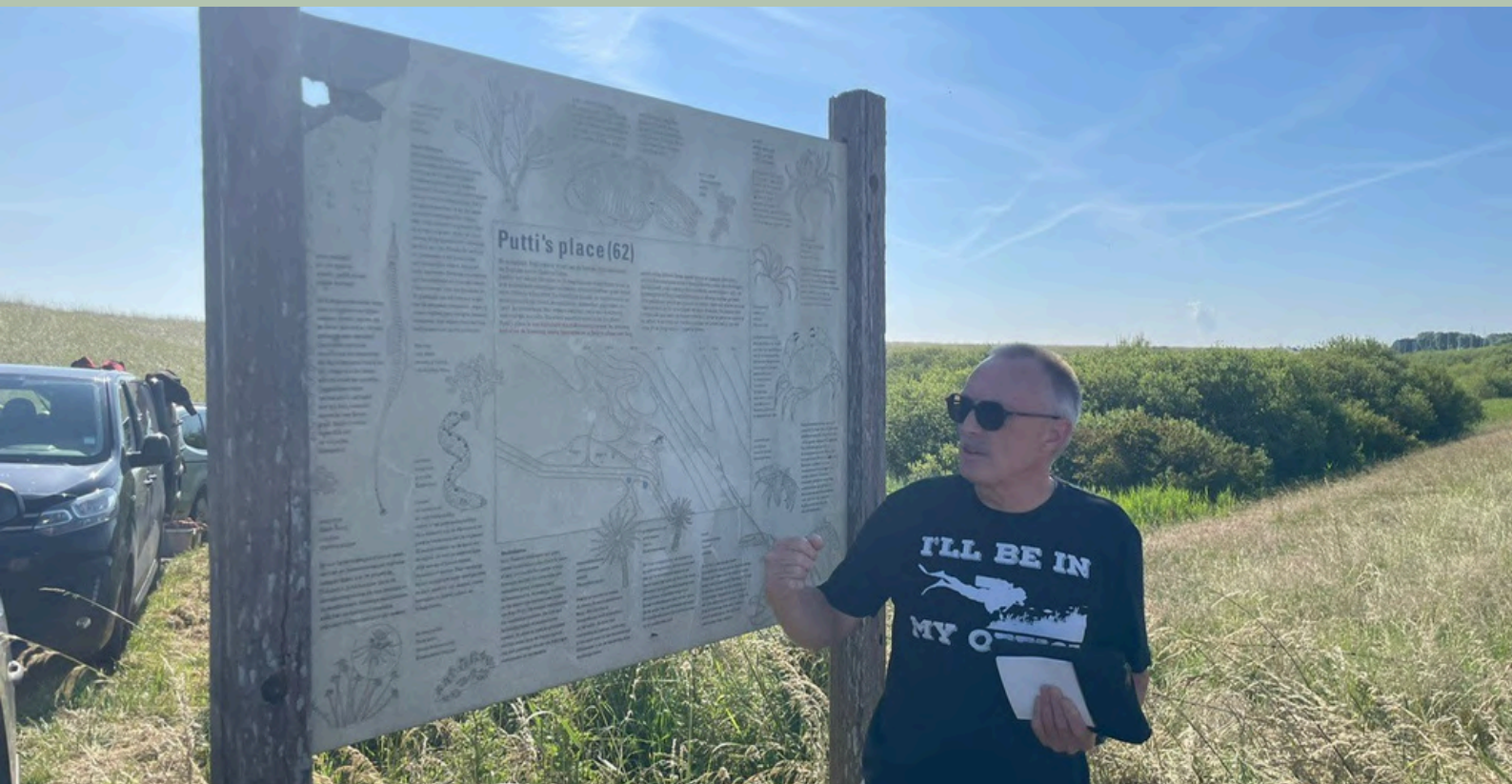
In het begin van de jaren 1980, tijdens de Koude Oorlog, detecteerde de Zweedse marine herhaaldelijk mysterieuze onderwatergeluiden in de buurt van hun kusten, waarvan ze vermoedden dat het nucleaire Sovjet onderzeeërs waren. Dit leidde tot grote spanningen en veroorzaakte bijna een diplomatieke crisis tussen Zweden en de toenmalige Sovjet-Unie. De Zweedse autoriteiten stuurden zelfs formele klachten naar de Sovjetregering en beschuldigden hen van het schenden van de Zweedse wateren.

Later werd echter ontdekt dat de geluiden niet van onderzeeërs afkomstig waren, maar van scholen Oostzeeharing. Haringen communiceren door gas uit hun zwemblaas te laten ontsnappen, waardoor ze een geluid produceren dat lijkt op het bakken van spek. Deze ontdekking kwam uit onderzoek van Magnus Wahlberg en zijn team, die de taak hadden om de bron van deze geluiden te identificeren. Hun bevindingen toonden aan dat deze "scheten" luid genoeg waren om te worden opgepikt door marinesensoren. Het goede nieuws was dus dat er geen dreiging van Rusland was, het slechte nieuws is dat ze veel tijd en geld hebben besteed aan het achtervolgen van visscheten.

Het fenomeen kreeg de humoristische naam "fast repetitive ticks" (FRT's). De "achtervolgingen" duurden méér dan tien jaar totdat de werkelijke bron van het geluid in 1996 werd geïdentificeerd en in 1999 publiek gemaakt werd. De ontdekking was zo belangrijk dat ze in 2004 een Ig Nobelprijs* won voor "Haar bijdrage aan het begrip van mariene biologie en haar impact op internationale betrekkingen".

* De Ig Nobelprijzen worden sinds 1991 elk jaar uitgereikt als een humoristisch alternatief voor de gekende Nobelprijzen. Ze worden toegekend aan onderzoek "dat je eerst doet lachen, en dan doet nadenken".

LIEVELINGSDUIKPLEKJE *van* RALF

Wist je dat als je in de Oosterschelde kan duiken, dat je dan overal ter wereld kan duiken? Je leert met stroming omgaan, het zicht is soms al eens wat minder, ... Hoog tijd dus om de mooiste plaatsjes te leren kennen en te verkennen.

Op een dag vraagt Els me “wat is eigenlijk je favoriete duikplaats in de Oosterschelde?”

Daarover moet ik geen 2 seconden nadenken: Putti's Place aan het Sas van Goes.

Er is voor mij geen andere duikplaats aan de Oosterschelde waar je zo divers kan duiken en waar alles wat in de Noordzee en Oosterschelde leeft en paart passeert of een permanente stek heeft. Het is ook de plaats waar ik 30 jaar geleden voor het eerst een zeepaardje gezien heb, toen nog een echte primeur...wellicht dat ik daardoor zo een fan ben van deze plaats?

"Putti's Place is eigenlijk een verzamelnaam voor minstens 3 duikplaatsen en dankt zijn naam aan Roger Puttaert, een Belgische duiker en landmeter, die de duikplaats volledig in kaart heeft gebracht."

Putti's Place is eigenlijk een verzamelnaam voor minstens 3 duikplaatsen en dankt zijn naam aan Roger Puttaert, een Belgische duiker en landmeter, die de duikplaats volledig in kaart heeft gebracht. (zie onderstaande link en tekening). Het is een plaats waar zich in vroegere jaren meerdere dijkvallen hebben voorgedaan. In 1856 en 1945 zijn diverse landtongen, dijklichamen en huizen onder water verdwenen en daarom is het onderwaterlandschap en onderwaterprofiel er enigszins atypisch voor de Oosterschelde, maar niet minder interessant.

De glooiende bodem is zeer sterk begroeid en gevarieerd. Je vindt er diepe(re) putten, stukken dijk die uit het niets lijken op te doemen en soms haaks op de kant staan, bakstenen en dakpannen die duiden op de huizen die hier door het water verzwolgen zijn.

De plaats is ondanks de vele duikers die er in de afgelopen decennia gedoken hebben relatief intact gebleven en het onderwaterleven – een beetje afhankelijk van seizoen – uitbundig. Alles wat in de Oosterschelde leeft, paart of voorbijkomt, kan je hier zien:

veel kreeft, Noordzeekrab, snotolven in januari, wordt het water warmer dan 12°C komen de sepia's paren en eieren afleggen, grote roggen, hondshaai en gladde haai, gullen, scholen steenbolken, tientallen soorten wieren, naaktslakken, zeeanjelieren, anemonen en aanverwanten, tapijten brokkelsterren, baksteenanemonen, vorskwab, zeedonderpad, tong en schol, mosselen en oesters, kortom te veel om op te noemen.

Deze duikstek is (eigenlijk) voorbehouden voor duiken bij laag water. Vertrouw er alleen

"Vertrouw er alleen op je kompas, nooit op de stroming alleen, want door de atypische bodemverloop wordt het stromingspatroon er gevoelig beïnvloed."

op je kompas, nooit op de stroming alleen, want door het atypische bodemverloop wordt het stromingspatroon er gevoelig beïnvloed. Dit neemt niet weg dat je ook hier als beginnende duiker met een ervaren buddy, heel mooie duiken kan maken.

Hier zijn zoals gezegd minstens 3 duikplaatsen: (zie tekening Roger Puttaert)

1. De eilandjes:

Vanop de dijk gezien liggen die uiterst links. Het is eigenlijk nog een landtong die zich links van het strand bevindt en bij laag water voor het grootste deel zichtbaar wordt. Je kan daar

een mooie duik maken tot een diepte van ca. 25 meter, maar het mooist is de stek tussen 10 en 20 m. Je vertrekt in NW richting en volgt de landtong onder water. Op het einde van de landtong keer je gewoon terug.

2. De kom:

Recht voor de trap ligt de kom. Je start op zand richting NO, en al snel daal je af naar 20-25 m. Daar is vrij weinig te zien. Ga verder oostwaarts en je komt aan een oude dijk die je terug naar een diepte van 8-10 m brengt. Deze oude dijk is heel mooi begroeid, zit vol met leven en staat garant voor een mooie duik. Let wel: op je terugweg kom je weer in de diepere kom. Let dus goed op je gasvoorraad en hou je duikcomputer goed in de gaten. Zeer ervaren duikers met voldoende gasvoorraad

kunnen ook de dijkval oversteken en worden dan met een zeer mooie wand beloond, vol leven en met duidelijke resten van bebouwing door hopen stenen en dakpannen. Let wel: je kan daar tot 50m diep gaan, dus een goede duikplanning is een absolute must. Best kan je daar dus met een boot naartoe.

3. Het "slurfje" rechts van de Oostnol.

Deze duikplaats is mijn absolute favoriet. Je wandelt naast de "vijver" over een kleine dijkkrug tot aan wat wel eens het "slurfje" genoemd wordt. Het is eigenlijk een soort mosselbank die een gemakkelijke toegang tot de duikplaats mogelijk maakt. Daar vertrek je O-NO en blijft rechts van de dijkkrug die onder water verder loopt. Vanaf een meter of 20 laat je de

stroming haar werk doen en ga je verder door naar grotere diepte of je laat je gewoon meedrijven in westelijke richting op de gewenste diepte. Wil je dieper duiken, kan je daar gemakkelijk tot 40m diepte duiken. Maar denk er wel aan dat de terugweg, door het wisselende bodemprofiel, langer op diepte is en je dus heel goed je kompas, je gasvoorraad en je duikcomputer in de gaten moet houden. Je wordt er beloond met zeer mooie blokken, uitbundig leven en meestal goed zicht.

Na de duik kan je bij mooi weer gemakkelijk een BBQ houden met zicht op 't Scheld of een drankje en een hapje nuttigen in het Loze Vissertje aan de jachthaven van Goes.

Laat jij je ook eens verleiden tot een duik aan Putti's Place? Je zal het je niet berouwen.

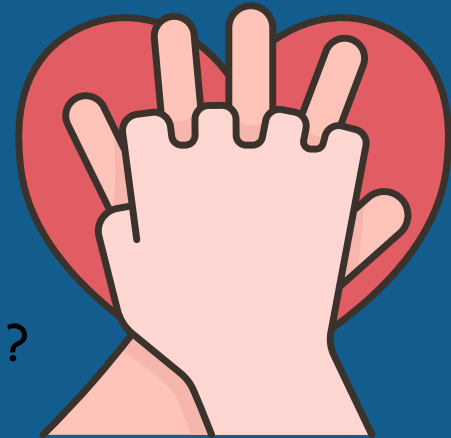
Sportieve groeten,
Ralf

https://www.facebook.com/p/Puttis-Place-100067144764028/?locale=nl_NL

"Laat jij je ook eens verleiden tot een duik aan Putti's Place? Je zal het je niet berouwen."

WIJ ZOEKEN GETUIGENISSEN

1

Iemand is in nood. Wat doe je?

Veel mensen raken in paniek en weten niet wat gedaan. Nochtans kan je erger voorkomen door meteen hulp te bieden.

2

Heb jij al eens iemand moeten reanimeren?

Heb jij al eens hulp geboden aan iemand in nood?
Wil jij je verhaal vertellen?

3

Voor een artikel in ons volgend nummer zoeken we getuigen

Wil jij meewerken aan een artikel om het belang van EHBO bekend te maken?

4

Meld je even bij Stef

Stef kan dan je verhaal verwoorden en op die manier het belang van EHBO benadrukken.

INTERVIEW

met

DANY DE WIEUW

Elk nummer willen we een ander lid / leden in de kijker zetten. Deze keer is het Dany De Wieuw.

Verlag: Stef Gea

Vorige keer gaven we het woord aan één van de beginners, bij wijze van verwelkoming ín, en voorstelling áán onze club. Deze keer gooien we het over een andere boeg, en zetten we één van de oude gloriën in de bloemetjes. Dany De Wieuw viert dit jaar haar jubileum van 40 jaar lidmaatschap van Moby Dick, dus dat alleen al verdiende een pagina in het clubblad. Maar in februari vierde Dany ook nog eens haar nieuwe voordeur, dus dubbel feest dit jaar. Uit beleefdheid laat ik in het midden wélke voordeur, maar wie aandachtig verder leest ...

Dany voorstellen is nauwelijks nodig, gezien haar lange staat van dienst, maar voor de nieuwe leden geven we toch een snelcursus Dany-ologie.

Samen met haar partner Ralf

Jeugd en beginjaren

Dany groeide op in Brasschaat met haar ouders en broer, maar moest helaas al heel vroeg haar moeder afgeven. Verder studeren zat er niet in want ze moest van jonge leeftijd meedraaien in het huishouden, en mee zorgen voor haar 11 jaar jongere broer. Uit noodzaak moest ze dus snel volwassen worden, en ging op de leeftijd van 19 al uit werken.

Op haar 20 was ze dat beu en zei tegen haar vader: "Ik wil iets van mezelf doen, een eigen hobby, parachutespringen of duiken" waarop haar vader zei "ga dan maar duiken, dan kunt ge niet doodvallen", dat vond hij veiliger. Haar vader was bekend met Norbert de Deurwaarder, toenmalige duikschoolleider, en zo kwam het dat ze op 9 maart van het gezegende jaar 1984 kwam aankloppen bij onze club. Slechts 2 mensen die nog actief zijn in de club, waren toen al van de partij: Philippe Lejaille en Jean-Pierre Van Bellingen (aka JP).

De opleidingen waren toen nog anders geregeld. Er was een vast "instapmoment" in september, en pas in juni was er het 1* examen. Omdat ze pas in maart begonnen was, en dus nog niet lang genoeg in de club was, moest Dany nog een vol jaar trainen, duiken en wachten op het examen in juni '85, om pas dan haar 1* te kunnen halen.

"Ik wil iets van mezelf doen, een eigen hobby, parachutespringen of duiken waarop haar vader zei ga dan maar duiken, dan kunt ge niet doodvallen".

Jill (L) en Robin (R), haar dochters

"Volgens Ralf was het simpel: hobby's op zondag waren "no pasaran" ... zondag was heilig, want zondag was duikdag".

Dus ook met het duiken was het nog even wachten, maar in 1985 was het dan zo ver: een eerste duik in april in de Put, met Alex Carrez en JP en zij in het midden. Het was ook rond die tijd dat JP zijn "hoger brevet" wou halen, en nog wat 40-ers moest doen. Dany haar 2de duik was dan ook in 't Scheld naar de 40m, iets wat je je maar moeilijk kan voorstellen tegenwoordig. Als beginner heb je nog niet al te veel materiaal uiteraard, en Dany heeft nog jaren gedoken met een klein geel "pierrelichtje" van JP, en zonder kompas.

Ook in '85 kwam er daar een jong viriel manneke bij de club aankloppen, waar Dany haar zinnen op zette. Het was in de tijd dat er na de training werd afgezakt naar het clublokaal in "Den Uil" in Wilrijk, en ieder moest daar om de beurt den toog doen. Toen het haar beurt was, vroeg ze aan dat jong ventje "Willen we ne keer samen den toog doen?". En zoals dat wel eens gaat binnen Moby Dick, van 't één kwam het ander, en ze "deden den toog". Zo werden Dany en Ralf (dat had je hopelijk al door) één van de vele "clubkoppels", met 2 prachtige dochters (Jill en Robin) als gevolg.

Opvolging

Met zo'n 2 gepassioneerde duikende ouders hoeft het niet te verbazen, maar de dochters kregen het duiken met de paplepel mee. Elk weekend "moesten" ze mee de hort op naar de waterkant en je zou kunnen stellen dat ze vaker een duikfles zagen dan een papfles. Maar de koude en nattigheid vergde soms zijn tol van de kleintjes, dus kochten ze een mobilhome om ze toch wat comfort te bieden.

Wie kinderen zegt, zegt ook hobby's. Volgens Ralf was het simpel: hobby's op zondag waren "no pasaran" ... zondag was heilig, want zondag was duikdag. Maar de appel viel niet ver van de boom, want bij de opstart van AJD waren Jill en Robin twee van de eerste leden van de club, en dat op hun 9 en 8 jaar. Zo ging heel het gezin aan de (duik)fles, en konden ze later samen duiken in o.a. Egypte en de Malediven.

Den ouwen tijd

Ik stelde Dany de vraag: “hoe is de club veranderd tegenover vroeger, welke evoluties heb je zien gebeuren?”

De club was blijkbaar niet beter of slechter vroeger, maar gewoon ... “anders”. Men ging toen elke week duiken, en de gezinnen kwamen gewoon mee. De vrouwen (o.a. Huguette, Claudine, Hilde, Lisette, Mieke, ...) waren veiligheid aan de kant en letten ondertussen op de kinderen. Iedereen kende mekaar goed en van het duiken werd een hele dag gemaakt met barbecue tegen etenstijd. Het weer liet het ook meer toe want het leek ook vaker mooi weer te zijn. En eens thuis werd vaak zelfs nog een pita’ke naar binnen gestoken in Wilrijk. De sfeer was anders, we hadden een “eigen” clubhuis of café waarin we zelf meedraaiden.

Duiken is wel een veel democratischer en toegankelijker sport geworden in de loop van de jaren. Toen Dany begon was ze pas de 4de vrouw in de club, nu zijn die aantallen fifty-fifty, wat een betere mengeling geeft. Toch heeft die democratisering ook een keerzijde. Er is nu meer een komen en gaan van nieuwe leden, en daar is duidelijk een mentaliteitswijziging te merken. Zoals Dany al zei in het begin: ze stelde haar vader voor met één hobby te beginnen; duiken OF parachutespringen. Nu kiezen mensen vaker voor parachutespringen ÉN duiken, wat we al effectief zien passeren hebben in de club. Het gevolg is dat de partners en kinderen nog maar sporadisch te zien zijn op clubduiken, door de vele activiteiten.

Moby Dick loopbaan

Zoals eerder gezegd begon haar opleiding ten tijde van JP en zijn vrouw Martine, die toen ook nog dook. De 1* opleiding zelf

kreeg ze van Mascha en Hubert, 2 namen die bij velen geen belletje meer doet rinkelen, maar die er een bijna militaire training op nahielden. Zoals de meesten binnen onze club kwam ze daarna in de baan van Philippe terecht, die ook trainingen gaf die als “pittig” gekend waren. En hoewel ze nog steeds 2x in de week met Ralf gaat joggen, heeft ze naar eigen zeggen niet meer de conditie die voor zulke fysieke trainingen nodig is.

Nog een naam die de meesten niet meer herkennen is die van Rudy Collier, zoon van wijlen “Speedy”. Met hem haalde ze haar “hoger brevet”, waarna Dany meedraaide om training en initiaties te geven aan beginners. Ook in het bestuur droeg ze jaren haar steentje bij als ondervoorzitter (2010-2012) en secretaris duikschool (2013).

Na een periode van afwezigheid zien we tegenwoordig Dany gelukkig opnieuw in het zwembad meetrainen.

"De rust onder water, het zweven, daar geniet ze van."

Maar helaas laat haar job als reisagent haar niet toe om de clubduiken (die vaak op zaterdag vallen) vaak mee te doen, wat ze wel jammer vindt. Het is dus vooral op zondagen dat je Dany aan de waterkant vindt.

Want duiken zelf is nog steeds wat ze het liefst doet, hoewel de frequentie na de kinderen en de operatie van Ralf wel wat verminderd is. Nu ja, verminderd is een groot woord, want ze komt toch aan 2 á 3 duiken per maand, en heeft er ondertussen meer dan 1300 duiken op de teller staan.

Toekomst

Op de vraag of ze nog steeds plezier heeft van het duiken komt een duidelijke "ja zenne". De rust onder water, het zweven, daar geniet ze van. Zelfs als "den bloei in't Scheld zit" en het zicht slecht is, daar wordt ze rustig van, en ook haar ademhaling is dan rustiger. Haar favoriete duikstek in het buitenland is nog steeds Egypte. Haar broer woont immers in Egypte en runt daar een hotel met een "zalig huisrif".

In de duiksport zijn er veel mogelijkheden om verder te groeien, wat Dany ook steeds gedaan heeft. De laatste opleiding die ze volgde was die van rebreather duiker, ook niet direct een evidentie. En ze is nog niet van plan om te stoppen, integendeel, want het volgende dat in haar vizier gekomen is, is de opleiding vrijduiken.

Haar rustige en vriendelijke persoonlijkheid zorgt ervoor dat ze een graag geziene persoon, en een zeer gewaardeerd en gerespecteerd lid van onze club is geworden. En we hopen dus dat ze dat nog lang zal blijven. We wensen Dany dan ook veel succes met alles wat nog op haar pad ligt, zowel binnen als buiten de sportwereld.

Brevetten en opleiding

- 1984 Aansluiting bij Moby Dick
- 1985 Lager brevet
- 1986 Middelbaar brevet
- 1987 Hoger brevet
- 1989 Duiker hulpverlener
- 1989 A.P.B.O getuigschrift
(Algemene Pedagogische Basis Opleiding)
- 1996 Hoger brevet wordt omgezet naar het huidige 4*D brevet
- 2002 Basis nitrox
- 2002 Begeleider jeugdduiken
- 2004 Gevorderd nitrox
- 2007 4*D met A.P.B.O. wordt AI
- 2012 Rebreather duiken

Verslag: Kiki Vleeschouwers

DUIKEND SPELEN MET EEN GRIJZE ZEEHOND IN DE OOSTERSCHELDE

Oesterdam. Helemaal klaar voor een fijne foto-duik. Mijn buddy en ik hebben er echt zin in. Bij het te water gaan kruisen we een buddy-paar helemaal door het dolle heen: ze hebben tijdens hun onderwateruurtje een zeehond ontmoet. Een speels dier dat rond hen heen bleef dartelen, minutenlang. Een zeehond? Hier, op deze plek in de Oosterschelde? Dit belooft een apart duikje te worden.

“Maar dan is de bevroren betovering voorbij. De speelse nieuwsgierigheid en actie halen de bovenhand. De zeehond buitelt en dartelt rond, tussen mijn buddy en mij door, van de ene naar de andere.”

Maar hoe zoek je en vooral: hoe vind je een uiterst beweeglijk dier terug in de uitgestrekte wateren van de Oosterschelde?

Niet.

Laat de zeehond tot mij komen en ondertussen geniet ik van het mooi begroeide platform. En fotografeert mijn buddy liefdevol “zijn” zeedahlia (*Urticina felina*), die hij seizoen na seizoen volgt en haar ziet groeien en bloeien op haar vaste plekje.

Ik volg het spoor van een gigantische Millenium wratslak (*Geitodoris planata*) tot een duw in mijn zij me doet omtollen. In een flits zie ik een grote grijze schaduw voorbij glijden. Die grote grijze torpedo keert terug en ik kijk recht in twee grote zwarte ogen. Een zeehond! De zeehond!

Ik blijf gefascineerd kijken, mijn adem inhoudend. De zeehond blijft mij even gefascineerd observeren. Hij raakt me aan met zijn stugge snorharen alsof hij zich een beeld van mij wil vormen.

Maar dan is de bevroren betovering voorbij. De speelse nieuwsgierigheid en actie halen de bovenhand. De zeehond buitelt en dartelt rond, tussen mijn buddy en mij door, van de ene naar de andere.

Ik krijg flitsen van een lange spitse snoet te zien, zodat het duidelijk is dat we hier te maken hebben met een grijze zeehond, *Halichoerus grypus*. Flitsen van een rij indrukwekkende tanden, waarvan de rechterhoektand al aardig afgesleten is, of afgebroken? Harde snorharen.

Een massief grijs gevlekt lichaam dat al makkelijk een tweehonderdvijftig kilogram zal halen. Een lijf dat er rond en gezond uitziet, een jong lijf, dat zich te goed doet aan vis, krabben, kreeften en... sepia's...

De zeehond geeft ons en hemzelf de tijd van ons en zijn leven. Hij buitelt en dartelt tussen ons in. Wij jo-joën (jissis, hoe schrijf je dat?) achter hem aan. Naar de oppervlakte als hij moet ademen na een kwartiertje onder water te zijn gebleven: open die neusgaten! En dan als een speer naar beneden. Wat de zeehond moeiteloos doet is voor mij in de wervelende achtervolging een ware aanslag op mijn oren en vooral op mijn evenwichtsorganen. Maar geloof me, dat kan de pret niet drukken.

Nu de zeehond weet wat hij aan ons heeft, begint hij vrijpostig te worden. Opdringerig. Probeert de duikfles van mijn buddy te omvatten met zijn machtige kaken, prutst aan mijn kap, gaat bijna aan de haal met het fototoestel van een derde bezoekende duiker. En dan klemt hij mijn been vast met zijn voorpoten en drukt zijn massieve lijf tegen me aan. Dit gedrag kan ik absoluut niet appreciëren. Het spijt me kereltje, maar ik ben geen lief zeehondendametje, en ik duw hem resoluut van me af.

Grenzen zijn er om gerespecteerd te worden. En een zeehond blijkt de taal van landhonden heel goed te begrijpen, de taal die ik nu hanteer om ons samen zijn gezellig en veilig te houden. We zijn snelle en goede leerlingen: de zeehond en de duikers!

Met respect voor mekaars grenzen is deze duik een waanzinnige ervaring: spelen, genieten, observeren...

Ja, duik 383 gelogd met een grijze zeehond, in onze eigen Oosterschelde...

Een prachtmoment!

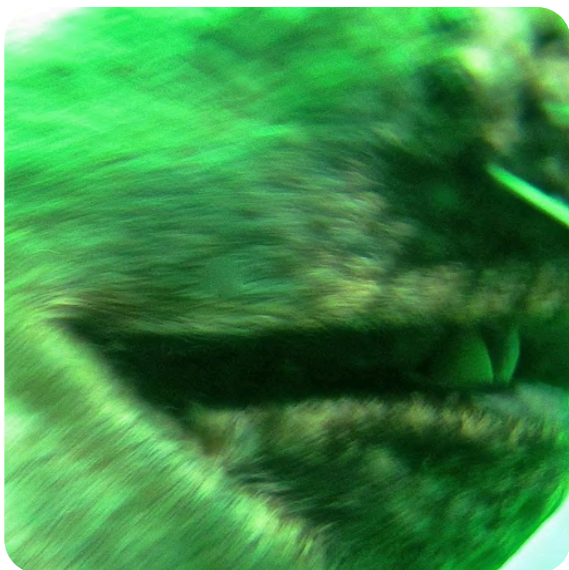
Epiloog

Ondertussen is de grijze zeehond een heuse beroemdheid geworden, met de naam Happie. Tientallen duikers bezoeken en fotograferen hem, zetten hem op film.

Happie, de jonge mannelijke grijze zeehond, heeft zelfs een eigen FB pagina: Happie de bergse diepsluis zeehond.

Daar heb ik wel erg gemengde gevoelens bij.

Kiki Vleeschouwers

Plaats van de grijze zeehond of kegelrob in het dierenrijk

Rijk: Animalia

Stam: Chordata

Klasse: Mammalia (Zoogdieren)

Orde: Carnivora

Familie: Phocidae (Zeehonden)

Geslacht: *Halichoerus*

Soort: *Halichoerus grypus*

Leefgebied van de grijze zeehond

De grijze zeehond leeft in de koudere wateren van de Noordelijke Atlantische Oceaan, op rotskusten en zeekliffen.

Maar ook in Nederland komt hij voor, zij het niet zo talrijk als de gewone zeehond, *Phoca vitulina*, die je vaak ziet rusten en zonnen op de zandbanken.

Een kleine populatie grijze zeehonden leeft tegenwoordig quasi permanent in Zeeland, zowel in de Ooster- als in de Westerschelde en hebben zich al succesvol voortgeplant.

Enkele weetjes

Mannelijke grijze zeehonden in onze regionen, beduidend groter, tot 3.3 meter lengte, en zwaarder, tot 350 kilogram, dan de vrouwtjes, zullen de vrouwtje opzoeken om te paren van oktober tot december in vaste voortplantingsgebieden die vaak honderden kilometers ver weg zijn. Na een dracht van ongeveer een jaar - de daadwerkelijke drachtduur is afhankelijk van omgevingsfactoren en voedselaanbod - komt er één pup ter wereld die gezoogd wordt met zeer calorierijke en vette melk gedurende één maand. Daarna gaat de pup over op een visdieet, in het begin nog door de moeder gejaagd en gebracht.

De grijze zeehond kan behoorlijk oud worden. Er zijn dieren geregistreerd van veertig jaar. Maar door het feit dat vissers hen als concurrenten beschouwen voor de vis en hen daarvoor genadeloos bejagen, halen ze die leeftijd zelden.

In Nederland is de grijze zeehond beschermd.

Terecht, want het dier staat op de Rode lijst van het IUNC: bedreigd dus.

Buiten het feit dat hij sterk bejaagd wordt, zijn er ook andere bedreigingen: menige zeehond verdrinkt in netten en fuiken. En de vervuiling van het zeewater met PCB's is de oorzaak van een dalende vruchtbaarheid en weerstand zodat ze onderheviger zijn aan ziekten.

De grijze zeehond in de Oosterschelde

DUIKGERELATEERDE APPS...

Een nieuw rubriekje in ons clubblad...
Elke keer stellen we een paar apps voor die handig zijn voor duikers.

Persoonlijk vind ik het handig om deze in een apart foldertje te zetten. Dit doe je door een icoontje op een ander icoontje te slepen en dan krijg je een mapje. Zo heb ik een "mddt" mapje.

De installatie is normaal zeer gelijkaardig op Android en IOS.

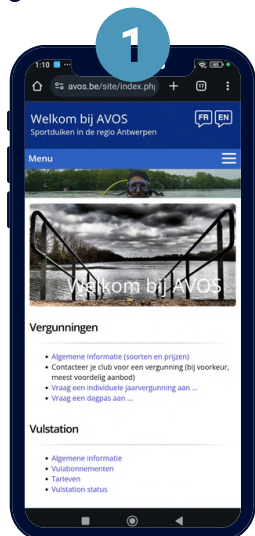
APP INSTALLEREN

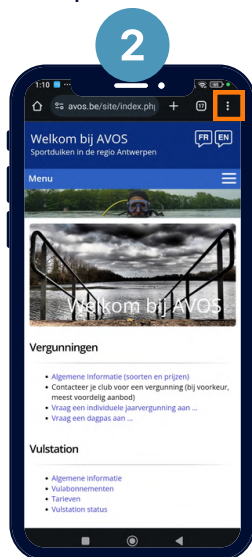
Installeren van een app doe je via "Google Play" op Android of via "App Store" op IOS. Dit is voor de meesten niets nieuws.

SNELKOPPELING MAKEN

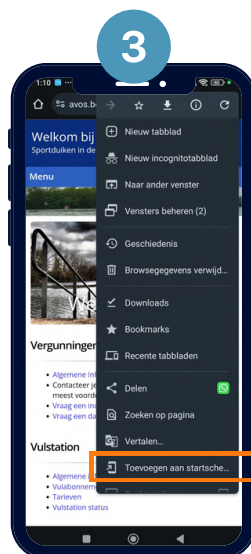
Soms is er geen App te installeren, maar kan je toch een website als app installeren, en worst-case een snelkoppeling maken die zal openen met je standaard browser. Dit is bijvoorbeeld het geval voor de website van onze vrienden van Avos.

1. Open www.avos.be in Chrome

2. Klik op de 3 puntjes om de menubalk te openen

3. Klik op "Toevoegen aan startscherm"

4. Klik op "Installeren" (of "snelle link maken" indien er geen app is)

AVOS APP

Voila, nu je de AVOS app in je mddt mapje heb geïnstalleerd kan je aan de slag.

Deze app is zeer handig voor de regelmatige PvE duiker.

ps: onze penningmeester houdt jullie putvergunningen in de gaten deze worden in bulk vernieuwd. Je moet je hier dus weinig van aantrekken, enkel op tijd betalen ;-)

AANMELDEN

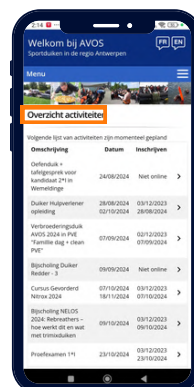
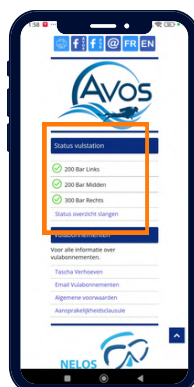
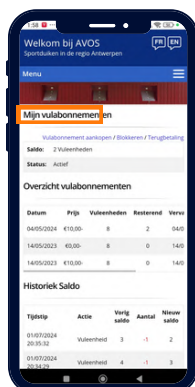
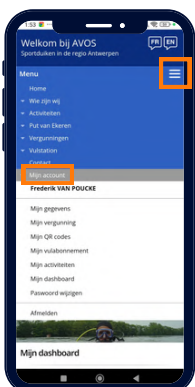
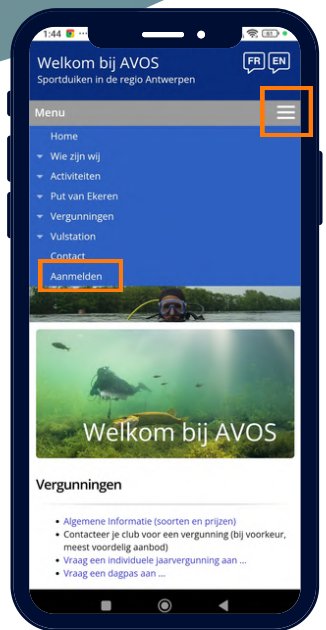
Klik op het "hamburger" icoontje in de grijze menu-balk (die 3 horizontale streepjes) en vervolgens op "Aanmelden". Hier gebruik je je Nelos nummer of email-adres. Je moet uiteraard wel eerst geregistreerd zijn.

HANDIGE PAGINA'S

Via "mijn account" kan je je vergunningen zien, je QR-code voor het sanitair en het vulstation, je vulabonnement ...

Je vindt ook een overzicht van alle activiteiten terug in de app en tal van andere interessante info over Avos en de Put van Ekeren.

Enjoy!

DUIKERSGIDS

DuikersGids kan je wel gewoon installeren via de Play/App store.

Deze app is handig om informatie over duikstekken op te zoeken. Je vindt hier het adres, de getijdentabel, duikkaarten, condities, en foto's terug.

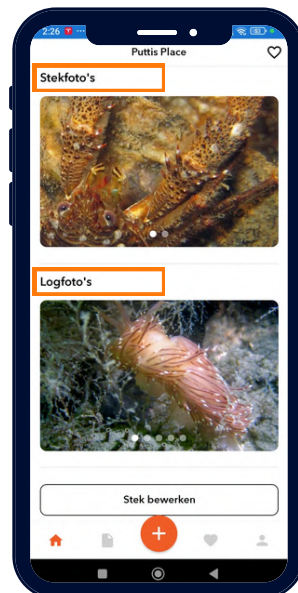
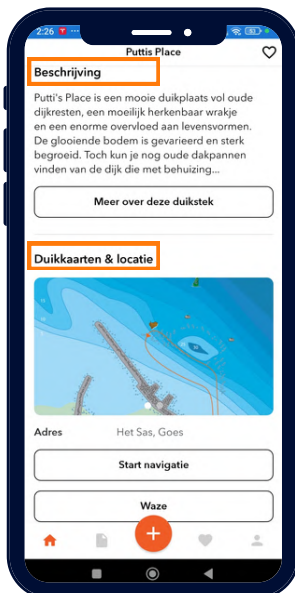
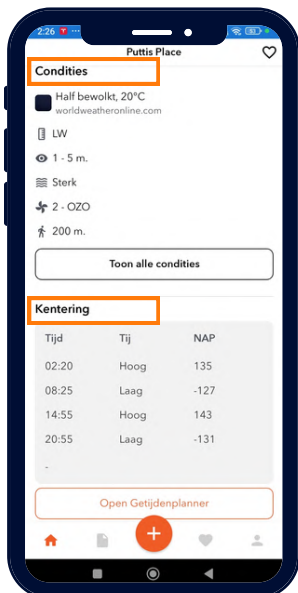
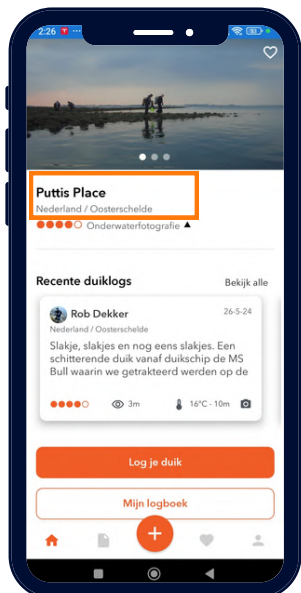
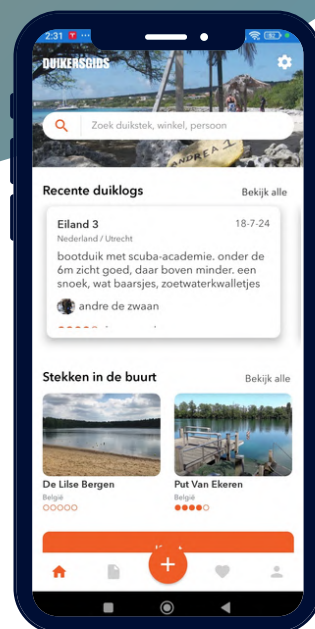
Zeker de moeite om te installeren. Zelfs met de gratis versie kan je al veel.

DUIKERSGIDS

Waar was dat nu weeral? Geen probleem, gewoon op "start navigatie" klikken bij duikkaarten en locatie.

Hoe ziet die plaats er nu weeral uit? Geen probleem, (meestal) duikkaart en foto's van de duikplaats en het onderwaterleven te zien en een indicatie van de condities (inclusief steknummer).

Een abonnement kost 41euro per jaar (voor Belgen) en dan krijg je een A5 boek + volledige toegang tot alle duikstekken en duikkaarten...

MOBY

nieuws

Nieuwe sterren

Max - 4*D
10 april 2024

Inge L - 2*D
04 mei 2024

Lania - 1*D
18 mei 2024

Myrthe - 1*D
19 mei 2024

Larissa - 1*D
20 mei 2024

Fré- 4*D
03 juni 2024

Geboortes

23 apr: Luca,
zoontje van
Tom en Fanny

03 mei: Olivia,
dochtertje van
Tatiana en Joeri

Straffe prestatie

Hans Engels - marathon
11 mei 2024

Verjaardagen

03 jul: Patrick S
11 jul: Jan B
18 jul: Nicky
23 jul: Bram
03 aug: Milan
07 aug: Fré
20 aug: Lynn
23 aug: Myrthe
27 aug: Marc C
29 aug: Stef

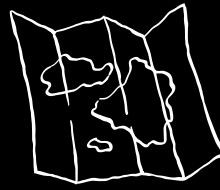
31 aug: Jul
10 sep: Claudia
11 sep: Cynthia
18 sep: Rudi
21 sep: Kurt
24 sep: Loïc
28 sep: Ann C
29 sep: Guy

Jubelarissen

5 jaar lid: Guy (05 jan 2019)
10 jaar lid: Nicky (16 jan 2014)
10 jaar lid: Bram (18 jul 2014)
20 jaar lid: Walter (30 jan 2004)
25 jaar lid: Claudia (06 sep 1999)
25 jaar lid: Jan B (06 sep 1999)
30 jaar lid: Yves M (02 sep 1994)
40 jaar lid: Dany (09 maa 1984)

MOBY

wereldwijd

Moby Dick kom je overal tegen, soms is dat aan de andere kant van de wereld, soms is dat vlakbij. Soms is dat letterlijk Moby Dick, soms is het iets dat je aan onze club doet denken. Vermits de dag van vandaag iedereen steeds een camera / GSM bij de hand heeft, willen we onze leden vragen om bewijsmateriaal te sturen naar redactie@mobydiving.be.

Aarschot

Aarschot is een stad in de Belgische provincie Vlaams-Brabant. De stad ligt in het arrondissement Leuven en telt ruim 30.000 inwoners, die Aarschottenaars of ook kasseistampers worden genoemd.

Stef spotte daar deze duiker.

Rotselaar

Stef spotte deze mooie muurschildering in de buurt van Rotselaar. Rotselaar is een gemeente in de provincie Vlaams-Brabant en ligt in het Hageland.

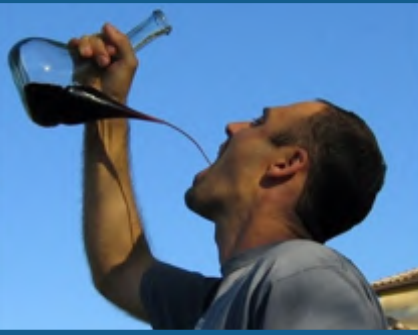

Napels

Napels is een havenstad, de derde stad van Italië en de grootste van Mezzogiorno.

Dora spotte daar Moby.

Duiktekens

Het leuke aan nieuwe mensen in de club, is dat die ook nieuwe ervaringen meebrengen. Zo ging ik onlangs duiken met Lynn, en duidde met mijn duiklamp één of ander beestje aan. Ze keek, en deed toen een handgebaar waarvan ik niet wist wat het betekende: een vuist, maar met de duim en pink opgestoken, en die ze heen en weer schudde. Was dit een goed teken of een slecht, ik had geen idee.

Ik had dit handgebaar al wel eens gezien wanneer Philippe aangaf dat we moesten stopselen tussen de apnea's tijdens de zwembad trainingen. Het is altijd wat uitkijken met beginners, maar ik kon me niet voorstellen dat dat de bedoeling was op 10m diepte.

Zelf had ik het ook wel eens gebruikt, maar met de duim tegen de mond, als vraag van "iets drinken?", maar vaker als statement "kemdeust". Een weetje: de betekenis hiervan komt trouwens van de fysieke gelijkenis met de Spaanse "perron", een glazen wijnkaraf met handvat en lange teut. Als kind hielden we al wedstrijdjes met de (Spaanse) familie om zo hoog en lang mogelijk van de perron te drinken als je kon. Maar dat kon toch ook niet zijn wat ze hier bedoelde?

Of moest ze misschien dringend bellen? Maar dan hou je toch je duim tegen je oor en zit je niet te zwaaien als een gek? En de jeugd van tegenwoordig kent dat niet meer, een telefoonhoorn, denk ik.

Maar toen ik ze er achteraf mee confronteerde kreeg ik een simpel antwoord. "Ah, da's gewoon om aan te geven dat ik het gezien had, of 'cool' of mooi vond. Ik heb dat geleerd toen ik onlangs in Australië ging duiken". Ok, that did make sense. Nadien hoorde ik van haar andere buddies dat ze met dezelfde vraag zaten na een duik, dus leek het me wel opportuun om het hier even te verduidelijken.

Ik ben eens beginnen zoeken, en dit teken heeft blijkbaar een naam, de "shaka". Het is een vriendelijk gebaar dat oorspronkelijk uit Hawaï komt en verschillende positieve betekenissen heeft, zoals "aloha", "dank je", of "hang loose". En nu dus ook "cool, ik heb het gezien".

De oorsprong van het gebaar wordt toegeschreven aan Hawaïaanse folklore, in het bijzonder aan een inwoner genaamd Hamana Kalili, die zijn middelste drie vingers verloor bij een ongeluk en het gebaar gebruikte om te zwaaien. Na verloop van tijd is de shaka synoniem geworden met de Hawaïaanse cultuur en wordt hij wereldwijd herkend en gebruikt. Zo is het ook populair onder surfers, die een shaka geven als ze bv. een goeie golf hebben gepakt.

So ... now you know, als je met "Shaka Lynn" gaat duiken en ze wappert zo eentje voor je snuffert, duik dan rustig verder. Die "coole" jeugd toch hé. 🤙👍

MOBY

Quiz

Welke AI verkoopt
ijsjes en heeft
ondertussen zijn 1000e
duik achter de rug?

P S

Wie is brandweerman
op de luchthaven van
Zaventem en tevens onze
materiaalmeester?

P B

Welke AI zingt altijd
onder water en blaast
ook op de jachthoorn?

J . .

V

Wist je dat ... er binnen Moby Dick mensen rondlopen met een vocaal talent, en dat zelfs al op nationale televisie hebben mogen demonstreren? Zoek maar eens op Youtube op de term "Fugamus in de soundmixshow '90", en kijk wie je daar herkent.

Wist je dat ... ons clublied zoals het gepubliceerd staat in ons jubileumboek, geïnspireerd werd door het vorige wist-je-datje? Het wordt namelijk gezongen op de melodie van "Only you", van de "Flying Pickets".

Waddisda?

MOBY

Antwoorden

Welke AI verkoopt
ijsjes en heeft
ondertussen zijn 1000e
duik achter de rug?

PETER SMETS

Wie is brandweerman op
de luchthaven van
Zaventem en tevens onze
materiaalmeester?

PATRICK BOGAERT

Welke AI zingt altijd
onder water en blaast
ook op de jachthoorn?

**JUL
VANDENBULCKE**

Waddisda?

"Wist je dat... het echt een goed idee is om al je spullen grondig te spoelen na een weekendje duiken op het Sinksenkamp? Kijk maar eens naar de foto: links zie je fris, helder kraantjeswater, in het midden iets dat eerder lijkt op moeraswater na de eerste spoelbeurt van al het materiaal, en rechts het resultaat na een tweede spoeling - net ietsje beter, maar ik zou er nog steeds mijn lippen niet aan zetten! "

Met zijn meer dan 30 jaar ervaring als ijscoman, waarvan ondertussen meer dan 10 jaar in de straten van Roosendaal, weet Peter met zijn Smulkarretje zowel groot als klein steeds weer gelukkig te maken met een heerlijk ijsje. Of je nu een bolletje vanille, chocolade, aardbei of oreo wenst. Aan keuze geen gebrek. Met zijn ruime keuze van smaken vind je altijd wel iets dat je lust. Toch liever zin in een verpakt ijsje? Ook hier vind je een ruime keuze. Van magnums, cornetto's en calippo enzovoort.

SPONSORS

Al 20 jaar staan wij klaar voor elke sport- en beroepsduiker, waardoor zij zorgeloos het water in kunnen!

Metropoolstraat 1, 2900 Schoten (BE)

+32 475 689 690

info@scubaservice.be

DE KRACHT VAN SERVICE!

NOOIT geen zorgen meer over uw materialen, nadat u bij Scuba Service bent geweest! Volledige begeleiding tijdens uw aankoop, snel en correct al uw problemen opgelost. Met ruim 40 jaar ervaring leveren wij ALLE service en onderhoud in eigen beheer. Dit betekent voor u als klant geen weken wachttijd, altijd een direct aanspreekpunt met gegarandeerd de beste en meest vakkundige oplossing.

SPONSORS

